

Μνήμων

Τόμ. 10 (1985)

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΝΕΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΜΝΗΜΩΝ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ

Δ. ΑΝΩΓΕΙΑΤΗΣ: Δημογραφικές πληροφορίες για την Ελλάδα από περιηγητές (1800-1821) ● Μ. ΚΟΥΥΒΑ - ΚΑΡΑΛΕΚΑ: Κατάλογος 'Ιστορικού Αρχείου Ζακύνθου ● Δ. ΛΟΥΛΕΣ: 'Η δολοφονία του Ι. Καποδίστρια και η Ρωσία ● Κ. ΝΤΟΚΟΣ: 'Η μετοικασία των 'Αθηναίων στην Πελοπόννησο και η πρώτη φάση του εθνοπατρισμού τους (1688 - 1691) ● Κ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Συμβολή στην ιστορία της ελληνικής άμισθας (1849 - 1857) ● ΛΟΥΚΙΑ ΔΡΟΥΑΙΑ: 'Η έθιμική παράδοση στην ονοματοδοσία και ο Διαφωτισμός. Ένα παράδειγμα από την 'Αρχαία ● ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΥΛΟΥΡΗ: 'Εμμονοϊή Τροχάνης. Ένας μύθος διασκαλός του ΙΗ' αιώνα ● ΣΟΦΙΑ ΜΑΤΘΑΙΟΥ: 'Η εφημερίδα «Καμπάνα», «όργανο των εφέδρων και των ντόπιων συμφερόντων», Μυτιλήνη 1923 - 24 ● Φ. ΗΛΙΟΥ: Δέκα εκδόσεις της τυπογραφίας Γλακή με επιμέλεια του έββα Γραβενίτου στα χρόνια 1673-1674 ● ΕΛΕΝΗ ΓΑΡΔΙΚΑ - ΚΑΤΣΙΔΑΚΗ: 'Ο ρόλος της διάσκαλης του Λονδίνου στην πτώση του Αύγουστίνου Καποδίστρια ● Κ. ΚΑΤΗΦΟΡΗΣ: Οι έμπορικές συντροφίες στη Λευκάδα σύμφωνα με το 'Αρχείο του Γ. Ζαμπέλη (1734-1743) ● Α. ΠΟΛΙΤΗΣ: Μυθιστορήματα, άγορά και παραγωγή του βιβλίου. Σκέψεις γύρω από μία πληροφορία των μέσων του 19ου αιώνα ● Φ. ΗΛΙΟΥ: 'Εκδόσεις των «'Ανδραγαθειών Μιχαήλ Βασιλόπουλου» και ένας βιβλιοκατάλογος του Βορίου ● Π. ΚΥΡΟΜΗΛΙΔΗΣ: 'Ο Κερκός μελετητής του Bentham ● ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΠΑΛΑΤΑ: 'Αποστολές βιβλίων στη βιβλιοθήκη της Χίου. Στοιχεία από την 'Αλληλογραφία 'Αδαμάντιου Κοραή και 'Αλέξανδρου Βασιλείου (1799-1817)

ΑΘΗΝΑ 1985

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΚΑΜΠΑΝΑ». «Όργανο των εφέδρων και των ντόπιων συμφερόντων» Μυτιλήνη 1923 - 24

ΣΟΦΙΑ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

doi: [10.12681/mnimon.335](https://doi.org/10.12681/mnimon.335)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΜΑΤΘΑΙΟΥ Σ. (1985). Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΚΑΜΠΑΝΑ». «Όργανο των εφέδρων και των ντόπιων συμφερόντων» Μυτιλήνη 1923 - 24. *Μνήμων*, 10, 212-235. <https://doi.org/10.12681/mnimon.335>

Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΚΑΜΠΑΝΑ»

«Όργανο τῶν ἐφέδρων καὶ τῶν ντόπιων συμφερόντων»

Μυτιλήνη 1923 - 24

Στὸν Ἀσημάκη Πανσέληνο
καὶ στὴ Μυτιλήνη του.

Ἡ «Καμπάνα» εἶναι γνωστὴ ἀπὸ τὴν ἱστορία τῆς λογοτεχνίας, ἐπειδὴ ἐκδότης εἶναι ὁ Στράτης Μυριβήλης καὶ ἐκεῖ δημοσιεύονται γιὰ πρώτη φορά ἡ «Ζωὴ ἐν Τάφῳ» τοῦ Στρ. Μυριβήλη καὶ τὸ «Νούμερο 31328» τοῦ Ἡλ. Βενέζη, σὲ συνέχειες¹. Ἡ πρώτη ἐκδοσὴ τῆς «Ζωῆς ἐν Τάφῳ» εἶναι ἀνάτυπο ἀπὸ τὴν «Καμπάνα». Ἀντικείμενο τῆς μελέτης αὐτῆς δὲν εἶναι ἡ λογοτεχνικὴ τῆς πλευρὰ ἀλλὰ ἡ λειτουργία τῆς ὡς ἐφημερίδας καὶ ἡ ἔνταξή τῆς στὴν κοινωνία τῆς Μυτιλήνης· γίνεται μιὰ προσπάθεια δηλ. νὰ κατανοηθεῖ ἡ ἐφημερίδα μέσα ἀπὸ τὴν κοινωνία τῆς Μυτιλήνης, καὶ παράλληλα ἡ κοινωνία μέσα ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα. Ὁ Τύπος ἄλλωστε ἐκφράζει ἢ θέλει νὰ ἐκφράσει (διαμορφώσει) τὴν κοινὴ γνώμη μιᾶς κοινωνίας. Ἡ «Καμπάνα» ἐκδίδεται σὲ μιὰ ἐποχὴ μεταβατικὴ ἀπὸ κάθε ἀποψη γιὰ τὴ Μυτιλήνη καὶ ἔχει διαμορφωμένη ἀποψη γι' αὐτήν. Εἶναι μιὰ τοπικὴ ἐφημερίδα μὲ ἀξιώσεις, ποὺ ὑποστηρίζει τὰ αἰτήματα τῶν ἐφέδρων πολεμιστῶν καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Μυτιλήνης. Οἱ διακηρύξεις τῆς εἶναι σαφεῖς:

«Ἡ δεκάχρονη συνεχὴς ἐπιστράτευση δημιούργησε μέσα στὸ πολυ-

1. Γ. Βαλέτας, «Ὁ Μυριβήλης τῆς Μυτιλήνης», *Ν. Ἑστία* 88 (1970) 904 - 955. Στὸ περ. *Αἰολικά Γράμματα* ὑπάρχουν διάσπαρτες ἀναφορὲς στὴν «Καμπάνα»: μὲ ἀφορμὴ ἀφιέρωμα στὸν Βενέζη ὑπάρχει φωτογραφία μιᾶς σελίδας τῆς «Καμπάνας» μὲ μιὰ συνέχεια τοῦ «Νούμερου», τ. Β' (1972), τχ. 12, σ. 504· ἀναδημοσιεύεται ἐπίσης ἀπὸ τὴν «Καμπάνα» τμῆμα τῶν πρακτικῶν τοῦ Β' Παλλεσβιακοῦ ἐφεδρικοῦ Συνεδρίου, τ. Ε' (1975), τχ. 27, σ. 181 - 183· ἀναφορὰ στὴν ἐφημερίδα ὑπάρχει καὶ στὸ ἄρθρο τοῦ Γ. Βαλέτα, «Ὁ Λεσβιακὸς δημοτικισμὸς καὶ ἡ πανελλήνια ἀκτινοβολία του», τ. Στ' (1976), σ. 38· βλ. ἐπίσης Μίλτος Κουντουρᾶς, «Κλείστε τὰ σχολεῖα. Τὸ ἐκπαιδευτικὸ ξεχαρβάλωμα», τ. Ζ' (1977), τχ. 38 - 39, σ. 89 - 90, ὅπου ἀναδημοσιεύει ἀπὸ τὴν «Καμπάνα» τὸν πρῶτον μέρους ἀρθρῶν μ' αὐτὸν τὸν τίτλο. Ἡ ἐφημερίδα μνημονεύεται ἐπίσης στὰ ἐξῆς ἔργα: Μ. Vittì, *Ἱστορία τῆς Νεοελληνικῆς λογοτεχνίας*, Ἀθήνα 1978, σ. 331 - 333. Ἀσημ. Πανσέληνος, *Τότε ποὺ ζούσαμε*, Ἀθήνα 1976. Κ. Μάγερ, *Ἱστορία τοῦ Τύπου*, τ. Γ', Ἀθήνα 1960, σ. 193. Jeanne Boudouris, *Stratis Myriovilis, L'écrivain et l'homme à travers les remaniements et les variantes des sept premières éditions de son roman «Η ζωή ἐν Τάφῳ»*, Ἀθήνα, Collection de l'Institut Français d'Athènes, 1983.

σύνθετο πλαίσιο τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας μιὰ καινούρια τάξη μὲ ὁλοκάθαρα σύνορα καὶ μὲ καθωρισμένες ἀξιώσεις. Καὶ ἡ τάξη αὐτὴ εἶναι ἡ τάξη τῶν Ἐφεδρῶν[...] Βγάζουμε τὴν “Καμπάνα” μὲ χίλιες δυὸ οικονομικὲς δυσκολίες γιατί κανένα ἀπὸ τὰλλα δημοσιογραφικὰ ὄργανα δὲν εἶνε βολετὸ νὰ κυττάξει τὰ συμφέροντά μας καὶ τὶς ἀπόψεις μας ἀνυστερόβουλα καὶ εἰλικρινά[...] Σύμφωνα μὲ τὴν ἰδεολογία μας θὰ πολεμήσουμε ὅσο μπορούμε γιὰ τὰ ντόπια συμφέροντα καὶ γιὰ τὴν ντόπια ζωὴ τοῦ Νησιοῦ[...] Θέλουμε νὰ ἐκμεταλλευτοῦμε τὸ νησί μας ἐμπορικά, γεωργικά, βιοτεχνικά καὶ ὑπαλληλικά.»

Μὲ τὶς παραπάνω δηλώσεις ἀρχίζει τὴν ἔκδοσή της στὶς 27 Μαρτίου 1923². Τὸ τελευταῖο γνωστὸ φύλλο εἶναι τὸ 34(87) ποὺ ἐκδίδεται στὶς 19 Ὀκτωβρίου 1924³.

Ὁ ὑπότιτλος τῆς ἐφημερίδας στὸ φ. ἀρ. 1 εἶναι: «Ὅργανο τῶν ἐφεδρῶν καὶ τῶν ντόπιων συμφερόντων — Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κι ἐμεῖς (Κ. Παλαμῆς).— Ἡ Μυτιλήνη γιὰ τοὺς Μυτιληνιοὺς». Κατὰ τὴν διάρκειά τῆς ἔκδοσης γίνονται διάφορες ἀλλαγές: Στὸ φ. ἀρ. 25 (11 Σεπτ. 1923) διαβάζουμε: «Ὅργανο τῶν ἐφεδρῶν καὶ τῶν ντόπιων συμφερόντων — Οἱ πόλεμοι γίνονται γιὰ τὸ συμφέρο ὁλωνῶν. Οἱ ἔφεδροι κάνουν, κάνουνε καὶ θὰ κάνουνε πάντα παλληκαρῖσια τὸ καθῆκον τους ἀντίκρυ στὸ θάνατο. Τώρα ζητᾶνε ἀπ’ τὴν πατρίδα καὶ τὰ δικαιώματά τους ἀντίκρυ στὴ ζωὴ. Καὶ πατρίδα θὰ πεῖ ὄχι μοναχὰ τὸ ἐπίσημο κράτος, μὰ κι ὅλοι ὅσοι δὲ

2. Ἡ ἰδέα τῆς μελέτης ὀφείλεται στὸν Φίλιππο Ἡλιού καὶ τὸν εὐχαριστῶ. Βασίστηκε σὲ τρία σώματα τῆς ἐφημερίδας: α) αὐτὸ ποὺ βρίσκεται στὴ Δημόσια Βιβλιοθήκη τῆς Μυτιλήνης καὶ περιλαμβάνει τὰ φύλλα ἀρ. 1, 27 Μαρτ. 1923 ὡς ἀρ. 53, 18 Μαρτ. 1924 (εὐχαριστῶ τὴν Κα Ἀθανασία Πάλλη, διευθύντρια τῆς Βιβλιοθήκης γιὰ τὴ βοήθειά της)· β) αὐτὸ ποὺ βρίσκεται στὴν Ἑθνικὴ Βιβλιοθήκη καὶ περιλαμβάνει τὰ φύλλα ἀρ. 6(59), 29 Ἀπριλ. 1924 ὡς ἀρ. 34(87), 19 Ὀκτωβρ. 1924. Ἡ διπλὴ ἀρίθμηση δηλώνει δύο περιόδους τῆς ἔκδοσης τῆς ἐφημερίδας. Ἀπὸ τὸ σῶμα αὐτὸ λείπουν τὰ φύλλα 1(54), 2(55), 3(56), 4(57), 5(58), 15(68), 20(73), 30(83)· γ) αὐτὸ ποὺ ἀνήκει στὴν οἰκογένεια Μυριβίλλη καὶ περιλαμβάνει τὰ φύλλα ἀρ. 1(54), 23 Μαρτ. 1924 ὡς ἀρ. 12, 13, 14(65, 66, 67), εἰδικὴ ἔκδοση Θεριστῆς 1924 καὶ 18(71), 17 Ἰουλ. 1924 ὡς 30(83), 21 Σεπτεμβρ. 1924. Ἀπὸ τὴ σειρὰ αὐτὴ λείπει ὁ ἀριθμὸς 19(72) καὶ οἱ σελίδες 3, 4 ἀπὸ τὸ φ. ἀρ. 8(61), 13 Μαῖου 1924. (Γιὰ τὴν πρόσβαση στὸ τελευταῖο σῶμα εὐχαριστῶ τὴν Κα Νίκη Λυκούργου τοῦ Νεοελληνικοῦ Τμήματος τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης καὶ τὸν κ. Λάμπη Μυριβίλλη). Οἱ διαστάσεις τῆς ἐφημερίδας εἶναι 0,36 × 0,55 καὶ ἡ ἔκδοσή της γίνεται στὸ τυπογραφεῖο Σιφναίου.

3. Ἄν δὲν εἶναι τὸ τελευταῖο φύλλο, εἶναι σίγουρα ἓνα ἀπὸ τὰ τελευταῖα. Ἐνδειξὴ γι’ αὐτὸ εἶναι τὰ ἐξῆς: Ἡ ἐφημερίδα «Ἐλευθερὸς Λόγος» τῆς Μυτιλήνης στὶς 26 Δεκ. 1924 δημοσιεύει τὸ «Δελτίο ἀλληλογραφίας τῆς Ἐνώσεως Ἐφεδρῶν Λέσβου» (ΕΕΛ), πράγμα ποὺ ὡς τότε ἔκανε ἡ «Καμπάνα» ὡς ἐπίσημο ὄργανο τῆς ΕΕΛ, ὅπως θὰ δοῦμε. Ἐξάλλου τὸ καλοκαίρι τοῦ 1925 κυκλοφορεῖ ἡ ἐφημερίδα «Ταχυδρόμος» μὲ τοὺς ἰδίους ἐκδότες (Μυριβίλλη - Λεφκία) δεδομένων τῶν οικονομικῶν δυσκολιῶν τῆς «Καμπάνας» εἶναι ἀπίθανο νὰ ἐξέδιδαν δύο ἐφημερίδες ταυτόχρονα.

δώσανε μήτε τη ζωή τους, μήτε την περιουσία τους, μήτε την υγία τους, μήτε τὸ μέλλον τους, μήτε τὰ νιάτα τους γιὰ τὸ Κοινὸ συμφέρο. Ὅλοι αὐτοὶ ἔχουνε καθήκοντα ἀντίκρυ στοὺς ἐφέδρους. Καὶ τὰ καθήκοντά τους αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ καταλάβουν. Οἱ ἔφεδροι δὲν εἶναι *gladiatores* τῶν βασιλιάδων καὶ τῶν πολιτικῶν. Εἶναι πολεμιστὲς γιὰ τὴν κοινὴ ἀσφάλεια. Στὸν ἥλιο τόπο θέλουμε κι ἐμεῖς».

Στὸ φ. ἀρ. 1(54) τῆς 25 Μάρτ. 1924 ὁ ὑπότιτλος γίνεται: «Ὁργανο τῶν ἐφέδρων καὶ τῶν ντόπιων συμφερόντων. Κάτω οἱ ἐπιθετικοὶ πόλεμοι. Οἱ ἔφεδροι νὰ πολεμοῦνε μόνο σὰν κινδυνεύει ἡ ἀσφάλεια τοῦ τόπου. Τὰ βάρη καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν πολέμων νὰ μοιράζονται ἀλληλέγγυα σ' ὅλα τὰ ἄτομα τοῦ συνόλου. Ἡ δημοκρατία νὰ γίνεαι ἀληθινὰ λαϊκὴ. Νὰ καλλιεργηθεῖ στὰ νησιά μας ἡ «Αἰγαιοπελαγίτικη Ἰδέα», Νὰ ψηφιστοῦνε τὰ «αἰτήματα» ποὺ δημοσίεψε ἡ «Καμπάνα»». Μία τελευταία ἀλλαγὴ γίνεται στὴν πρώτη πρόταση τοῦ ὑποτίτλου στὸ φ. ἀρ. 16(69), 3 Ἀλων. 1924: «Ἐπίσημο ὄργανο τῶν Ἑνώσεων Ἐφέδρων Λέσβου...».

Ἡ παράθεση τῶν ὑποτίτλων δείχνει, πὼς ἡ «Καμπάνα» δὲν ἔχει σὰν κύριο ἀντικείμενό της τὴ λογοτεχνία, παρόλο ποὺ τότε εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς λεγόμενης «Λεσβιακῆς Ἀνοιξης». Δὲν εἶναι οὔτε εἰδησεογραφικὴ ἐφημερίδα. Αὐτὸ ἐπιβάλλει κατ' ἀρχὴν ἡ συχνότητα τῆς κυκλοφορίας της, ἀφοῦ εἶναι ἐβδομαδιαία τὴν πρώτη περίοδο τῆς ἐκδόσῆς της, καὶ ἀπὸ τὸ φ. ἀρ. 16(69) διςεβδομαδιαία. Ἀπὸ τὸ φ. ἀρ. 27(80) ξαναγίνεται ἐβδομαδιαία.

Βασικὸς συντελεστής τῆς ἐκδόσης ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Στρ. Μυριβήλη εἶναι ὁ Θεόδωρος Λεφκιάς⁴.

Εἶναι τετρασέλιδη τὸν περισσότερο χρόνο τῆς κυκλοφορίας της⁵.

4. Γεννήθηκε τὸ 1898 καὶ πέθανε τὸ 1958. Τελείωσε τὸ γυμνάσιο τῆς Μυτιλήνης. Ἐργάστηκε λίγο καιρὸ ὡς δημόσιος υπάλληλος στὴ Μυτιλήνη. Ἀπὸ τὸ 1923 εἶναι συνεργάτης τοῦ Μυριβήλη πρῶτα στὴν «Καμπάνα» καὶ ὕστερα στὸν «Ταχυδρόμο». Πρωτεργάτης τοῦ δημοτικισμοῦ στὴν πατρίδα του, ἀσχολεῖται μὲ τὴν ποίηση, γράφει λαογραφικὲς μελέτες καὶ μεταφράζει ἀρχαίους συγγραφεῖς. Ἀπὸ τὸ 1932 ἐκδίδει μόνος τὸν «Ταχυδρόμο» ὡς τὸ 1936, ὅποτε πολιτεύεται. Τὸ 1950 ἐπανεκδίδει τὸν «Ταχυδρόμο», μετὰ ἀπὸ διακοπὴ 14 χρόνων ἡ ἐκδοσις ἐξακολουθεῖ ὡς τὸν θάνατό του: βλ. Βαγγέλης Καραγιάννης, «Θεόδωρος Λεφκιάς. Ἐνας ἀπὸ τοὺς πρωτεργάτες τῆς «Λεσβιακῆς Ἀνοιξης»», ἀνάτυπο, μὲ προσθήκες καὶ διορθώσεις, ἀπὸ τὰ *Αἰολικὰ Γράμματα*, τχ. 27 καὶ 28, Ἀθήνα 1975.

5. Ἀπὸ τὸν ἀρ. 16(69), 3 Ἀλων. 1924, γίνεται διςέλιδη. Ὅταν ἀργότερα, ἀπὸ τὸν ἀρ. 27(80), 31 Αὐγ. 1924, γίνεται ξανὰ ἐβδομαδιαία, παραμένει διςέλιδη, πράγμα ποὺ ἀποτελεῖ ἐνδειξὴ γιὰ τὴ φθίνουσα πορεία της.

Ἡ κατανομή τῆς ὕλης εἶναι ἡ ἐξῆς⁶: Ἡ πρώτη σελίδα περιλαμβάνει τὸ κύριο ἄρθρο, ποὺ τὶς περισσότερες φορές ἀναφέρεται στοὺς ἐφεδρὺς καὶ στὰ τοπικὰ ζητήματα. Ἡ σελίδα αὐτὴ φιλοξενεῖ καὶ ἄρθρα γενικοῦ πολιτικοῦ ἐνδιαφέροντος. Ἄν συγκρίνει κανεὶς τὰ κύρια ἄρθρα τῆς «Καμπάνας» μ' αὐτὰ τῶν ἄλλων λεσβιακῶν ἐφημερίδων⁷ θὰ διαπιστώσει πὼς ὑπάρχει μιὰ τελειῶς διαφορετικὴ λογικὴ στὴν ἐπιλογὴ τοῦ θέματος τῆς πρώτης σελίδας. Ἡ «Καμπάνα» ἐπιλέγει τὸ θέμα ποὺ θὰ σχολιάσει, δὲν ὀδηγεῖται ἀπὸ τὰ τρέχοντα πολιτικὰ ζητήματα. Ἡ συνδιάσκεψη τῆς Λωζάνης λ.χ. δὲν εἶναι ποτὲ πρωτοσέλιδο θέμα, μὲ μιὰ ἐξαίρεση, ὅταν ἀναλύεται γενικὰ τὸ πρόβλημα τῆς εἰρήνης. Ἡ δευτέρη σελίδα περιλαμβάνει ἀνταποκρίσεις ἀπὸ τὰ χωριὰ τῆς Μυτιλήνης καὶ γράμματα ἀναγνωστῶν σχετικὰ μὲ προβλήματα τῶν ἐφεδρῶν κυρίως. Ἡ τρίτη σελίδα μὲ τὸν τίτλο *KAMPANIES* σχολιάζει τὴν ἐπικαιρότητα μὲ μικρὲς εἰδήσεις -σχόλια. Ἐδῶ ὑπάρχει ἡ στήλη *ΠΟΛΙΤΙΚΗ - ἐσωτερικὸ καὶ ἐξωτερικὸ δελτίο*. Ἡ τέταρτη σελίδα εἶναι λογοτεχνικὴ· παρουσιάζονται νέες ἀθηναϊκὲς ἐκδόσεις, προβάλλονται Μυτιληνιοὶ λογοτέχνες, δημοσιεύεται καλὴ —κατὰ τὴν κρίση τῆς ἐφημερίδας— ἐλληνικὴ λογοτεχνικὴ παραγωγή καὶ μεταφράζεται ἀντιπολεμικὴ λογοτεχνία. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ κύρια θέματά της ἡ «Καμπάνα» παρουσιάζει ἰδιαίτερη εὐαισθησία καὶ στὰ ζητήματα: ἐκπαίδευση, γλώσσα, διανοούμενοι. Ὑποστηρίζει τὸν Ἐκπαιδευτικὸ Ὅμιλο, δημοσιεύει σειρὰ ἄρθρων τοῦ Μίλτου Κουντουρᾶ γιὰ τὸ ἐκπαιδευτικὸ σύστημα καὶ διεκδικεῖ τὸ σεβασμὸ τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας γιὰ τοὺς ἀνθρώπους τῶν γραμμάτων⁸. Ἡ ἐφημερίδα γράφεται στὴ δημοτικὴ γλώσσα. Τὴ γλώσσα «ἔστρωνε» ὁ Ἀσημάκης Πανσέληνος⁹. Θὰ βροῦμε ἐπίσης κάποια ὑποστήριξη τῶν γυναικῶν¹⁰ καὶ μιὰ προσπάθεια γιὰ κοινωνικὴ κριτικὴ¹¹.

Στόχος τῆς μελέτης αὐτῆς εἶναι νὰ διερευνήσει: 1) τὰ προβλήματα τῆς κοινωνίας, τῆς ὁποίας τμῆμα ἐκφράζει ἡ ἐφημερίδα καὶ τὰ αἰτήματα ποὺ προβάλλει γιὰ τὴ λύση τους, καὶ 2) τὶς ἰδεολογικὲς ἀπαντήσεις ποὺ δίνει προσπαθώντας νὰ διαμορφώσει μιὰ κοινὴ γνώμη.

6. Βλ. Θεματικὸ εὑρετήριο στὸ τέλος τῆς ἐργασίας.

7. Στὴ Μυτιλήνη κυκλοφοροῦν δύο καθημερινὲς ἐφημερίδες: ἡ «Σάλπιγξ» μὲ διευθυντὴ τὸν Νικ. Παρίση (ἔτος ἐκδόσεως 1909) καὶ ὁ «Ἐλευθερὸς Λόγος» μὲ διευθυντὴ τὸν Στρατὴ Παπανικόλα (ἔτος ἐκδόσεως 1916).

8. Βλ. Θεματικὸ εὑρετήριο. Τὰ ἄρθρα τοῦ Κουντουρᾶ (ψευδ. Εὐεργέτους) ἔχουν τίτλο «ΚΛΕΙΣΤΕ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ».

9. Ἀσημ. Πανσέληνος, *δ. π.*, σ. 120.

10. Βλ. Θεματικὸ εὑρετήριο.

11. Βλ. Θεματικὸ εὑρετήριο. Χαρακτηριστικὸ τὸ ἄρθρο τοῦ Πανσέληνου «Συζητήσεις γύρω στὴ διπλὴ τραγωδία», ὅπου ἀναλύει ἓνα φόνο ἀποδιδόντάς τον στὸ κοινωνικὸ σύστημα.

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Για τη Μυτιλήνη το 1923 - 24 είναι περίοδος μεταβατική, διότι: α) από Τουρκοκρατούμενη γίνεται ελληνική, β) από κέντρο οικονομικό της θωμανικής αυτοκρατορίας γίνεται επαρχία του ελληνικού βασιλείου και γ) ο πόλεμος 1912 - 1922 τελειώνει με την επιστροφή 15.000 εφέδρων πολεμιστών και την εισροή τετραπλασίου αριθμού προσφύγων¹².

Για την εφημερίδα επίκεντρο των προβλημάτων αυτών είναι οι έφεδροι. Στις διαδοχικές αλλαγές που γίνονται στον υπότιτλό της αυτό το στοιχείο μένει σταθερό, όπως φάνηκε από τα παραθέματα που δώσαμε παραπάνω.

Η αποκατάσταση των πολεμιστών, που επιστρέφουν μετά τη μικρασιατική εκστρατεία δεν είναι πρόβλημα μόνο της Μυτιλήνης. Μετά την καταστροφή του 1922 ιδρύονται οργανώσεις εφέδρων με ποικίλο πολιτικό προσανατολισμό. Οι ενώσεις αποστρατευομένων πολεμιστών και άργότερα Παλαιών Πολεμιστών απλώνονται σ' όλη την Ελλάδα. Αποτελούν συνέχεια της αντιπολεμικής κομμουνιστικής προπαγάνδας στο μέτωπο¹³. Συνθήματά τους είναι: «Πόλεμος κατά του Πολέμου», «Κάτω ο Ίμπεριαλισμός», «Κάτω η στρατοκρατία»¹⁴. Η αποκατάσταση των εφέδρων θα επιτευχθεί σε τελευταία ανάλυση με την αλλαγή του κοινωνικού συστήματος και τον κοινό αγώνα πολεμιστών και κομμουνιστικού κόμματος¹⁵. Αυτή είναι η απάντηση που δίνει στο πρόβλημα ή άριστερη ιδεολογία στην Ελλάδα. Η επικράτηση εξάλλου ριζοσπαστικών απόψεων στο κομμουνιστικό κόμμα και η σύνδεσή του με την Γ' Διεθνή σχετίζονται με την προώθηση στην ήγεσία στελεχών του, που είναι Παλαιοί Πολεμιστές¹⁶.

12. Βλ. παρακάτω σ. 221.

13. Τό ΚΚΕ. *Επίσημα κείμενα*, τ. 1ος, 1918 - 1924, Αθήνα 21974, σ. 114, 151, 170, 176. *Αντιπολεμική προπαγάνδα* ξεκινά από το 1916 ως το 1920 και οι «σύλλογοι των επιστράτων», μόνο όμως για να υποστηρίξουν την πολιτική του βασιλιά Κωνσταντίνου. Βλ. Γ. Βεντήρης, *Η Ελλάδα του 1910 - 20*, Αθήνα 1931, σ. 151 - 162.

14. *Πόλεμος κατά του Πολέμου*. *Αποφάσεις του πρώτου πανελληνίου συνεδρίου παλαιών πολεμιστών και θυμάτων στρατού*, επανέκδ. «Διεθνής Βιβλιοθήκη», Αθήνα 1975. (Η πρώτη έκδοση είχε γίνει το 1924 σέ μπουρούρα από το εβδομαδιαίο όργανο της οργάνωσης, «Παλιός Πολεμιστής». Τήν έκδοση έτοιμάσε ο Φίλ. Όρφανός, ψευδώνυμο του Παντελή Πουλιόπουλου). Περιλαμβάνονται τó καταστατικό, τά αίτήματα και ή γενικότερη ανάλυση του προβλήματος των εφέδρων, όπως διατυπώθηκαν στο συνεδριο. Άνακοινώσεις των Παλαιών Πολεμιστών διαβάζει κανείς καθημερινά στο «Ριζοσπάστη» από τó β' εξάμηνο του 1923.

15. *Πόλεμος κατά του Πολέμου...*, ό. π., σ. 46 - 54.

16. Άγγελ. Έλεφάντης, *Η επαγγελία της αδύνατης επανάστασης. ΚΚΕ και αστισμός στον μεσοπόλεμο*, Αθήνα 1976, σ. 26 - 53 και Κ. Μοσκόφ, *Εισαγωγικά στην ιστορία του κινήματος της εργατικής τάξης. Η διαμόρφωση της εθνικής και κοινωνικής συνείδησης στην Ελλάδα*, Θεσσαλονίκη 1979, σ. 433 - 434.

Ἀπάντηση στὸ πρόβλημα δίνουν καὶ οἱ πολιτικὲς δυνάμεις, ποὺ πρόσκεινται στὸ Βενιζέλο, τὸν Πλαστήρα καὶ τὸν Παπαναστασίου, μὲ τὴ δημιουργία ἐφεδρικῶν ὀργανώσεων, ποὺ συγκροτοῦνται μὲ κριτήριον τὸ ἐπάγγελμα ἢ τὸν τόπο καταγωγῆς τῶν μελῶν. Ἀπὸ τὸ Δεκέμβριον τοῦ 1922 ὡς τις ἐκλογές τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1923 λειτουργοῦν οἱ «Σύνδεσμοι Ἐθνικῆς Σωτηρίας» (ΣΕΣ), δημιούργημα τοῦ Πλαστήρα καὶ τῆς «Ἐπανάστασης» τοῦ 1922. Πρόθεση τοῦ Πλαστήρα ἦταν νὰ ὑποκαταστήσουν τοὺς συλλόγους τῶν ἐπιστράτων καὶ στὴ συνέχεια νὰ περιλάβουν ὅλο τὸ φάσμα τῶν βενιζελικῶν δυνάμεων μὲ σκοπὸ τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἀρχῶν τῆς «Ἐπανάστασης»¹⁷. Οἱ Σύνδεσμοι δὲν εἶχαν ἐπιτυχία, ὅμως ἡ Μυτιλήνη ἀποτέλεσε μιὰ ἐξαίρεση¹⁸.

Τὸ Δεκέμβριον τοῦ 1922 ἱδρύεται στὴ Μυτιλήνη «Σύνδεσμος Λεσβίων Ἐφείδρων», φιλανθρωπικὸ σωματεῖο, στὸν ὁποῖο συμμετέχει ὁ Μυριβήλης¹⁹. Μὲ δική του πρόταση ὁ Σύνδεσμος ἐνσωματώνεται στὸν ΣΕΣ²⁰, ὁ ὁποῖος ἐδῶ εἶναι ἐφεδρική ὀργάνωση, ὅπως φαίνεται, ἂν διαβάσει κανεὶς τὴν «Καμπάνα». Ὁ Μυριβήλης προτιμᾷ ἡ ἐφημερίδα τοῦ νὰ εἶναι ἀνεπίσημο καὶ ὄχι ἐπίσημο ὄργανο τῶν ΣΕΣ, γιατί φοβᾶται μιὰ ἀλλαγὴ τῆς πολιτικῆς γραμμῆς τους καὶ γιατί θέλει νὰ διατηρήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς κριτικῆς²¹. Τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1923 ὁ ΣΕΣ μετονομάζεται σὲ «Ἐνωση Ἐφείδρων Λέσβου» (ΕΕΛ), γιατί εἶχαν προκηρυχθεῖ ἐκλογές καὶ ἔληγε ἡ κατάστασις ἐκτάκτου ἀνάγκης. Ὁ Μυριβήλης ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ δραστήρια μέλη²². Οἱ ΕΕΛ ἔχουν σύμφωνα μὲ τὴν «Καμπάνα» 64 τμήματα μὲ 15.000 μέλη²³.

17. Θάνος Βερέμης, «Ὁ Ἑλ. Βενιζέλος καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ 1909 - 1924» στὰ *Μελετήματα γύρω ἀπὸ τὸν Βενιζέλο καὶ τὴν ἔποχὴ του*, ἐπιμέλεια Θάνου Βερέμη καὶ Ὁδυσ. Δημητρακόπουλου, Ἀθήνα 1980, σ. 582 - 588. Βλ. ἐπίσης τὴν Ἱδρυτικὴ διακήρυξιν τῶν ΣΕΣ στὸ «Ἐλεύθερο Βῆμα», 25 Δεκ. 1922.

18. Βλ. τὴν ἀνταπόκρισιν τοῦ Κ. Δεσποτόπουλου ἀπὸ τὸ Β' ἐφεδρικὸ συνέδριον στὴ Μυτιλήνη, στὴν ἐφημερίδα «Ἐλεύθερος Λόγος» τῶν Ἀθηνῶν· ἐδῶ ἀναλίσκεται ἡ ἐξέλιξις τῶν ΣΕΣ ἄλλου καὶ στὴ Μυτιλήνη. Βλ. καὶ «Καμπάνα», ἀρ. 18(71), 17 Ἰουλ. 1924. Στὰ ἀπομνημονεύματα τῶν πολιτικῶν προσωπικοτήτων τῆς ἐποχῆς δὲν ὑπάρχουν ἀναφορὲς στοὺς συνδέσμους αὐτοὺς.

19. Ἀρχεῖο Πρωτοδικείου Μυτιλήνης. Καταστατικά, ἀρ. 434/13.12.1922.

20. «Ἐλεύθερος Λόγος» Μυτιλήνης, 28 Δεκ. 1922.

21. Βλ. σχετικὴ συζήτησις: «Σάλπιγξ», 22 Ὀκτ. 1923, «Ἐλεύθερος Λόγος» Μυτιλήνης, 23 Ὀκτ. 1923, «Σάλπιγξ», 1 Νοεμβρ. 1923 καὶ 3 Νοεμβρ. 1923 καὶ «Καμπάνα», ἀρ. 33 (6 Νοεμβρ. 1923).

22. Ἀρχεῖο Πρωτοδικείου Μυτιλήνης. Καταστατικά, ἀρ. 838/31.10.1923 καὶ «Καμπάνα», ἀρ. 41, 25 Δεκ. 1923. Οἱ ἐκλογές τελικὰ ἔγιναν τὸ Δεκέμβριον γιατί μεσολάβησε τὸ πραξικόπημα Γαργαλίδη - Λεοναρδόπουλου.

23. «Καμπάνα», ἀρ. 23(76), 3 Αὐγ. 1924.

Τὸ Μάιο τοῦ 1924 ἰδρύεται στὴ Μυτιλήνη «Ἐνωσις Παλαιῶν Πολεμιστῶν καὶ θυμάτων στρατοῦ»²⁴. Τὸ γεγονός, ὅπως φαίνεται, ἔχει ἄμεση σχέση μὲ τὴν ἀρχὴ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ ΚΚΕ στὸ νησί²⁵. Τὸ Μάρτιο τοῦ 1924 ἐμφανίζεται γιὰ πρώτη φορὰ κομμουνιστικὴ νεολαία²⁶. Παραμονὴ Πρωτομαγιάς τοιχοκολλᾶται ἡ πρώτη κομμουνιστικὴ προκήρυξη²⁷, ἐνῶ τὸν Ἰούλιο στὸ χωριὸ Πολυχνίτος ὁ νομάρχης ἐνοχλεῖται ἀπὸ τοιχοκολλημένες κομμουνιστικὲς προκηρύξεις²⁸. Τὸν ἴδιο καιρὸ ἔχει ἰδρυθεῖ ἐκεῖ «Ἐνωσις Παλαιῶν Πολεμιστῶν»²⁹, ὅπως στὴν Ἀγιάσο³⁰ καὶ στὰ Μυστεγνά³¹. Οἱ ἀνταποκρίσεις τοῦ «Ριζοσπάστη» ἀπὸ τὴ Μυτιλήνη ἀρχίζουν μετὰ τὰ μέσα τοῦ 1924, ὅπου διαβάζουμε γιὰ «ξυπνημα τῶν ἐργατῶν» καὶ διαπιστώνουμε τὴ συνεργασία μὲ τοὺς Παλαιοὺς Πολεμιστές³².

Τὰ αἰτήματα ὄλων τῶν ἐφεδρικῶν ὁργανώσεων ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸν πολιτικὸ τους προσανατολισμὸ εἶναι συντάξεις γιὰ τὰ θύματα τοῦ πολέμου (χῆρες, ὀρφανὰ), ἐπιδόματα στοὺς ἐφένδρους, εὐνοϊκὴ μεταχείριση γιὰ τὴν ἐξεύρεση ἐργασίας καὶ παραχώρηση κλήρου γῆς στοὺς ἀκτῆμονες. Οἱ «Ἐνώσεις Παλαιῶν Πολεμιστῶν» διαλύονται βίαια στὴν Παγκρατικὴ δικτατορία³³, ἐνῶ οἱ ἄλλες ἐξακολουθοῦν νὰ ὑφίστανται καὶ νὰ διεκδικοῦν τὰ αἰτήματά τους³⁴.

Ἡ «Καμπάνα» δὲν εἶναι ἡ μοναδικὴ ἐφημερίδα, ποὺ ὑποστηρίζει τοὺς ἐφένδρους αὐτὴ τὴν ἐποχὴ. Στὴν Κρήτη κυκλοφοροῦν ὁ «Ἐφεδρικός Ἀγὼν» (Χανιά), ἡ «Φωνὴ τοῦ Ἐφένδρου» (Ἡράκλειο), ἡ «Δράση» (Χανιά) καὶ ἡ «Ἐφεδρική». Στὴ Χίο κυκλοφορεῖ ὁ «Ἐφεδρος» καὶ στὴν Ἀθῆνα ὁ

24. Ἀρχεῖο Πρωτοδικείου Μυτιλήνης. Καταστατικά, ἀρ. 365/12.5.1924.

25. Ἐνῶ στὶς ἐκλογές τοῦ 1923 δὲν ὑπάρχει ὑποψήφιος τοῦ ΚΚΕ, στὶς ἐκλογές τοῦ 1926 ἀρχίζει ἡ ἀνοδος· τὸ 1928 κερδίζει 7,29 % κατὰ μέσον ὄρο στὸ νησί καὶ στὶς ἐκλογές τοῦ 1933 κερδίζει 16,79 % κατὰ μέσον ὄρο. Βλ. Χ. Ν. Γεωργαντίδης - Ἡλ. Νικολακόπουλος, «Ἡ ἐξέλιξη τῆς ἐκλογικῆς δυνάμεις τοῦ ΚΚΕ μετὰ τῶν δύο πολέμων» *Ἐπιθεώρηση Κοινωνικῶν Ἑρευνῶν*, τευχ. 36 - 37, Μάιος - Δεκ. 1979, σ. 448 - 468 (εἰδικὰ τοὺς πίνακες ἐκλογῶν τοῦ 1926, τοῦ 1928 καὶ τοῦ 1933).

26. «Ριζοσπάστης», 14 Μαρτ. 1924.

27. «Ἐλεύθερος Λόγος» Μυτιλήνης, 30 Ἀπρ. 1924.

28. «Ἐλεύθερος Λόγος» Μυτιλήνης, 24 Ἰουλ. 1924.

29. Ἀρχεῖο Πρωτοδικείου Μυτιλήνης. Καταστατικά, ἀρ. 553/31.7.1924.

30. Ἀρχεῖο Πρωτοδικείου Μυτιλήνης. Καταστατικά, ἀρ. 421/6.6.1924.

31. Ἀρχεῖο Πρωτοδικείου Μυτιλήνης. Καταστατικά, ἀρ. 526/15.7.1924.

32. Στὸ πρῶτο ἐξάμηνο δύο φορές, 14 Μαρτίου καὶ 23 Ἰουνίου καὶ στὸ δεύτερο 24 Ἰουλίου, 29 Αὐγούστου, 28 Σεπτεμβρίου, 30 Σεπτεμβρίου, 22 Ὀκτωβρίου, 1 Νοεμβρίου, 19 Νοεμβρίου, 17 Δεκεμβρίου.

33. Κ. Μοσκόφ, *δ. π.*, σ. 435, Α. Ἐλεφάντης, *δ. π.*, σ. 60.

34. Στὰ Πρακτικά τῆς Βουλῆς μέχρι τὸ 1928 - 1929 συναντᾶ κανεὶς ἀναφορές τῶν ἐφεδρικῶν ὁργανώσεων.

«Παλαιὸς Πολεμιστής», ὄργανο τῆς Ὁμοσπονδίας Παλαιῶν Πολεμιστῶν³⁵

Στὴν «Καμπάνα» (ἀρ. 36, 27 Νοεμ. 1923) δημοσιεύονται τριάντα αἰτήματα ποὺ πρέπει νὰ προωθηθοῦν ἀπὸ τοὺς ἐφεδρὺς πληρεξούσιους στὴ Βουλὴ. Σ' αὐτὰ περιλαμβάνονται ἐκτὸς ἀπὸ τὰ εἰδικὰ αἰτήματα γιὰ τοὺς ἐφεδρὺς ποὺ ἀναφέρθηκαν, καὶ ἡ διοικητικὴ ἀποκέντρωση, ἡ φορολογία τοῦ κεφαλαίου καὶ ἡ ἀποκατάσταση τῶν προσφύγων, ἐνῶ προτείνονται μέτρα γιὰ νὰ ἀνέβει τὸ ἐπίπεδο τῆς στρατιωτικῆς ζωῆς τοῦ φαντάρου. Εἶναι φανερό, ὅτι κατὰ τὴ γνώμη τῆς ἐφημερίδας, οἱ ἐφεδροὶ πρέπει νὰ διεκδικοῦν καὶ γενικότερα αἰτήματα, ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὴν κοινωνικὴ δικαιοσύνη.

Τὸ αἶτημα τῆς ἀποκέντρωσης εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ σημαντικότερα θέματα ποὺ πρέπει νὰ λυθεῖ. Ἡ Μυτιλήνη πρέπει νὰ αὐτοδιοικεῖται³⁶. Ἡ αὐτόνομη οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τοῦ νησιοῦ εἶναι μιὰ μορφή ἀνεξαρτησίας. Πρέπει λοιπὸν, νὰ ἐκσυγχρονισθεῖ ἡ γεωργία, νὰ ἰδρυθοῦν συνεταιρισμοί, νὰ καταργηθοῦν οἱ φόροι ποὺ θίγουν τὰ βασικὰ προϊόντα τοῦ νησιοῦ, τὸ λάδι καὶ τὰ ψάρια³⁷. Γίνεται προσπάθεια ἐπίσης νὰ χτυπηθεῖ ἡ ἀκρίβεια τῆς ζωῆς κι ἔτσι ὁργανώνεται ἓνα τοπικὸ πανεπαγγελματικὸ συνέδριο μ' αὐτὸ τὸ θέμα³⁸.

Ἡ «Καμπάνα» ἀγωνίζεται νὰ μειώσει, ὅσο γίνεται, τὴ διαφορὰ ἀνάμεσα στὴ Μυτιλήνη τοῦ παρελθόντος καὶ στὴ Μυτιλήνη τοῦ παρόντος. Ἐκείνη ἡ Μυτιλήνη ἦταν Ὁθωμανικὴ ἐπαρχία, ποὺ ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ 19ου αἰ. μέχρι τὴν ἀπελευθέρωση ἀποτελοῦσε κέντρο τοῦ διαμετακομιστικοῦ ἐμπορίου τῆς περιοχῆς ἀλλὰ εἶχε ἀνεπτυγμένες οἰκονομικὲς δραστηριότητες καὶ μέσα στὸ νησί³⁹. Τὸ ἐλληνικὸ στοιχεῖο ὑπερίσχυε ἀριθμητικὰ καὶ οἰκο-

35. Τὶς ἐφημερίδες αὐτὲς ἀναφέρει ἡ «Καμπάνα» στὸν ἀρ. 28(81), 7 Σεπτ. 1924. Ἀπὸ αὐτὲς εἶδα τὴν ἐφημερίδα «Ἐφεδρικοὺς Ἀγῶν» (Καθημερινὴ Λαϊκὴ Πολιτικὴ Ἐφημερίς, ἰδιοκτήτης Κ. Μαριδάκης, διευθυντὴς Σπ. Μαρῆς). Ἀκολουθεῖ τὴν πολιτικὴ τοῦ Παπαναστασίου. Γιὰ τὴ «Φωνὴ τοῦ Ἐφεδρου» ἀπὸ τὶς ἀναδημοσιεύσεις στὴν «Καμπάνα» μαθαίνουμε, πὺς εἶναι ὄργανο τῶν Παλαιῶν Πολεμιστῶν Ἡρακλείου Κρήτης. Ἀπὸ ἀναδημοσιεύσεις στὸ «Ριζοσπάστη» μαθαίνουμε γιὰ τὸν «Παλαιὸ Πολεμιστὴ». Τὸ Νοέμβριο τοῦ 1923 γιὰ πολὺ λίγο καιρὸ κυκλοφορεῖ ὁ «Ἐφεδρος» στὴ Μυτιλήνη. Βλ. Γ. Βαλέτας, *Αἰολικὴ Βιβλιογραφία 1566 - 1939*, Ἀθῆνα 1939, ἀρ. 792, σημ.: «βγήκε γιὰ νὰ χτυπήσει τὴν τακτικὴ τῆς "Καμπάνας" τοῦ Μυριβίλην». Τὶς ἄλλες ἐφημερίδες δὲν μπόρεσα νὰ τίς ἐντοπίσω.

36. Βλ. Θεματικὸ εὔρετῆριο.

37. Βλ. Θεματικὸ εὔρετῆριο.

38. «Ἐλευθερὸς Λόγος» Μυτιλήνης, 14 Μαΐου 1924 καὶ 7 Ἰουνίου 1924 καὶ «Καμπάνα», ἀρ. 9(62), 20 Μαΐου 1924.

39. *Γενικὴ διοικητικὴ Νῆσων Αἰγαίου. Διάφοροι μελέται περὶ τῶν νήσων*, Λέσβος 1913, σ. 140 - 156. Γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ νησιοῦ γενικὰ βλ. Οἰκονόμος Σ. Τάξης, *Συνοπτικὴ ἱστορία καὶ τοπογραφία τῆς Λέσβου*, ἐκδ. β', Κάιρο 1909. Γεώργιος Ἀριστείδης, *Τετραλογία Πανηγυρικὴ*, Ἀθῆνα 1863, σ. 147 - 173. Φ. Δήμου (Δ. Παροδίτης), *Ἱστορία τῆς Τουρκοκρατουμένης Λέσβου*, Μυτιλήνη 1935.

νομικά σὲ σχέση με τὸ ὀθωμανικό⁴⁰. Τὰ ἐξοχικὰ σπίτια τῆς ἐποχῆς, ποὺ σῶζονται σήμερα μαρτυροῦν τὸν κοσμοπολιτισμὸ τοῦ νησιοῦ.

Τὴν ἀπελευθέρωση τῆς Μυτιλήνης τὸ Νοέμβριο τοῦ 1912 καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸ τῶν κατοίκων τοῦ νησιοῦ ἀκολουθεῖ ὁ δεκάχρονος πόλεμος, στὸν ὁποῖο συμμετέχουν οἱ Μυτιληνιοί⁴¹. Ἀπὸ τὴ συνθήκη τῆς Λωζάνης, τὸ 1923, τὸ νησί ἀνήκει ἐπίσημα στὸ ἑλληνικὸ Κράτος⁴². Ἡ κοινωνικὴ ἐνσωμάτωση ὅμως δὲν γίνεται χωρὶς ἀντιστάσεις. Ἡ οἰκονομικὴ, γεωγραφικὴ καὶ κοινωνικὴ σχέση με τὴ Μ. Ἀσία εἶναι πολὺ μεγαλύτερη ἀπὸ αὐτὴν ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὸ νησί καὶ στὴν Παλιὰ Ἑλλάδα. Ἡ Μυτιλήνη καὶ ὁ ἀπέναντι μικρασιατικὸς χώρος ἀποτελοῦν μιὰ ἐνότητα καὶ ἡ μετακίνηση τῶν κατοίκων σ' αὐτὸν τὸν χώρο εἶναι κάτι συνηθισμένο⁴³. Ὁ Μυριβήλης ἀργότερα ἔλεγε χαρακτηριστικά: «Ὁλη ἡ ἀντικρυνὴ Μικρασία ὅλος ὁ κόλπος τοῦ Ἀδριατικοῦ, ἡ περιφέρεια τῆς Πέργαμος, τοῦ Δικελῆ, τὸ παλληκαρίσιο καὶ πλούσιο Αἰβαλί ὅλα Λεσβιακὲς ἀποικίες [...] Τὸ χωριὸ μου εἶχε 150 - 200 οἰκογένειες. Καὶ χρόνον παρὰ χρόνον εἰσέρρεαν σ' αὐτὴ τὴ μικρὴ κοινότητα περὶ τίς ἑπτὰ χιλιάδες χρυσὲς τούρκικες λίρες. Αὐτὰ ὅλα τὰ θυσίασαν οἱ Λέσβιοι μετὰ χαρὰ, γιὰ νὰ τ' ἀνταλλάξουν μετὰ τὴν ἐθνικὴ τους ἀπελευθέρωση»⁴⁴.

Ἡ πλούσια Μυτιλήνη τοῦ παρελθόντος μετασχηματίζεται στὸ μυαλὸ τοῦ Μυριβήλη σὲ σύμβολο, ὅπως θὰ δεῖξουμε παρακάτω. Δὲν λείπουν ἀπ' τὴν «Καμπάνα» εἰρωνικὰ σχόλια γιὰ τὴν πρωτεύουσα καὶ τοὺς παλιοελλαδίτες⁴⁵. Αὐτὴ ἡ στάση τῆς ἐφημερίδας χαρακτηρίστηκε «τοπικισμὸς» καὶ «ἐπαρχιώτικη ἔπαρση»⁴⁶. Ἀργότερα ὁ Μυριβήλης θὰ μιλήσει γιὰ «... ἕνα αἶσθημα φθόνου [τῆς ἐπαρχίας πρὸς τὴν πρωτεύουσα]... ποὺ ἐνισχύεται

40. *Γενικὴ διοικήσεις*... , ὁ. π., σ. β' (πληθυσμὸς 1911: 138.538. Ἕλληνες: 120.366, Τούρκοι: 18.172) καὶ σ. 11 (ἀπὸ 113 ἐργοστάσια ἐλαιοτριβεῖα μόνο 8 ἀνήκουν σὲ ὀθωμανοὺς). Ἐπίσης βλ. Ζ. Καμπούρης, «Τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας στὴ Λέσβο (1908 - 1912)», *Λεσβιακά*, Δ' (1962), σ. 102 - 188.

41. Ὁ Μυριβήλης πῆγε ἐθελοντικὰ ὅπως πολλοὶ Μυτιληνιοί, ποὺ εἶχαν τὴν Τουρκικὴ ὑπηκοότητα τὸ 1912. Βλ. Γ. Βαλέτας, «Ὁ Μυριβήλης τῆς Μυτιλήνης», ὁ. π., σ. 926 - 929 καὶ Σ. Μυριβήλης, *Ὁ Παλαμᾶς στὴ ζωὴ μου*, Ἀθήνα 1963, σ. 83 - 84.

42. Κ. Λεομ. Οἰκονομόπουλος, «Νομικὸν καθεστὼς νήσου Λέσβου, 1912 - 23», *Λεσβιακά*, Ζ' (1978), σ. 135 - 144. Γιὰ τὴ συνθήκη τῆς Λωζάνης βλ. Γρηγ. Δαφνῆς, *Ἡ Ἑλλάς μεταξὺ δύο πολέμων 1923 - 1940*, τ. 1, Ἀθήνα 1955, σ. 32 κ.ε.

43. Γ. Ἀριστείδης, ὁ. π., σ. 160. Ὁ Οἶκ. Τάξης, ὁ. π., σ. 63 ἀναφέρει: «Ἐξ ὅσων καλῶς γνωρίζομεν, οἱ πλεῖστοι τῶν χριστιανῶν κατοίκων Ἀδριατικοῦ, Φρένελι, Ζεϊτενλί, Κεμέρι καὶ Δικελῆ εἰσι Λέσβιοι. Οὐκ ὀλίγοι δὲ ἀπὸ πολλῶν ἡδὲ ἐτῶν διαμένουσιν ἐν Σμύρνῃ...».

44. Σ. Μυριβήλης, *Ἀπ' τὴν Ἑλλάδα*, Ἀθήνα 1956, σ. 277.

45. Χαρακτηριστικὸς εἶναι ἕνας τίτλος σχολίου: «Μενιδιάτικη μανταλιτὴ».

46. Γ. Βαλέτας, «Ὁ Μυριβήλης τῆς Μυτιλήνης», ὁ. π., σ. 907 καὶ Ἀσημ. Πανσέληνος, ὁ. π., σ. 120 .

κι ἀπ’ τὸν ἔντονο ἑλληνικὸ τοπικισμό»⁴⁷. Ἕνα μέρος τῆς μυτιληναϊκῆς κοινωνίας δὲν δείχνει μεγάλη ἱκανοποίηση γιὰ τὶς ἀλλαγές ποὺ ἔχουν γίνεи. Αὐτοὺς ἐκφράζει ἡ «Καμπάνα».

Ἡ παλιά πλοῦσια Μυτιλήνη δὲν βαρυνόταν κι ἀπὸ ἓνα ἄλλο μεγάλο πρόβλημα, τοὺς πρόσφυγες⁴⁸. Ἡ μικρασιατικὴ καταστροφή ὀδηγεῖ στὸ νησί 58.000 περίπου ἀνθρώπους (Ἀπρίλιος 1923), αὐξάνει δηλαδὴ τὸν πληθυσμὸ τῆς κατὰ 50%⁴⁹.

Ἡ «Καμπάνα» ἀπαιτεῖ τὴν ἀραίωση τῶν προσφύγων, γιὰτι ἔχει δημιουργηθεῖ κοινωνικὸ ἀλλὰ καὶ οἰκονομικὸ πρόβλημα. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά ὑπερασπίζεται τοὺς φτωχοὺς ἀπὸ τὴν ἐκμετάλλευση τῶν «προσφυγοπατέρων». Φιλοξενεῖ ἐπίσης ἄρθρα, ποὺ πραγματεύονται τὸ ζήτημα τῆς ἀποκατάστασης γενικά τῶν προσφύγων, ἐνῶ θεωρεῖ τοὺς «πολεμιστὲς πρόσφυγες» μιὰ ξεχωριστὴ ὁμάδα. Ἔρχεται συχνὰ σὲ σύγκρουση μὲ τὴν ἐφημερίδα «Προσφυγικὴ Φωνή», ἐφημερίδα ποὺ ὑποστηρίζει τὰ συμφέροντα τῶν προσφύγων⁵⁰.

Ἡ στάση τῆς «Καμπάνας» ἀπέναντι στοὺς πρόσφυγες ὑπαγορεύεται ἀπὸ τὸ πρόβλημα τῶν μουσουλμανικῶν κτημάτων. Αὐτὰ διεκδίκησαν κυρίως οἱ πρόσφυγες, ἀλλὰ ἡ ἀγροτικὴ μεταρρύθμιση τοῦ 1917 ἔδινε τὸ δικαίωμα διεκδίκησεων καὶ στοὺς ἀκτῆμονες γηγενεῖς. Ἡ ἐφημερίδα ὑποστηρίζει τοὺς δευτέρους καὶ ἰδιαίτερα τοὺς ἐφένδρους ἀκτῆμονες, στοὺς ὁποίους ἡ πολιτεία πρέπει νὰ χρωστᾷ εὐγνωμοσύνη γιὰ τὴν πολεμικὴ τους προσφορά. Τὴν ἐποχὴ ποὺ ἐκδίδεται ἡ «Καμπάνα» δὲν ἔχει ρυθμιστεῖ καμιὰ ἀπὸ τὶς διεκδικήσεις αὐτὲς νομοθετικά.⁵¹ Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως

47. Σ. Μυριβήλης, *Λογοτεχνικὸ τέταρτο*, Ἀθήνα 1962, σ. 188.

48. Ὑπῆρχαν πρόσφυγες μετὰ τὸ 1914 καὶ ἐξέδιδαν τὸ 1916 τὴν ἐφημερίδα «Ἑρμῆς» ἀλλὰ δὲν ἀποτελοῦσαν πρόβλημα.

49. D. Pentzopoulos, *The Balkan exchange of minorities and its impact upon Greece*, Paris [and] the Hague, Mouton & Co, 1962, σ. 96 - 97. Τὸ 1931 τὸ 46,8% τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλης ἦταν πρόσφυγες, *δ. π.*, σ. 192.

50. Βλ. Θεματικὸ εὑρετήριο γιὰ τὴν ἐνασχόληση τῆς «Καμπάνας» μὲ τοὺς πρόσφυγες. Διευθυντὴς τῆς προσφυγικῆς ἐφημερίδας εἶναι ὁ Ἄθαν. Γκράβαλης καὶ κυκλοφορεῖ τὸ 1923 καὶ 1924. Οἱ διαφωνίες στὴν «Καμπάνα», ἀρ. 10, 29 Μάη 1923, 11, 3 Ἑρ. 1923, 12, 12 Ἑρ. 1923, 13, 19 Ἑρ. 1923, 14, 26 Ἑρ. 1923, 16, 10 Ἀλων. 1923, 18, 24 Ἀλων. 1923, 19, 31 Ἀλων. 1923, 29, 9 Ὀχτ. 1923, 35, 20 Νοεμ. 1923.

51. Μιὰ πρώτη ἐγκατάσταση (6.251 οἰκογενειῶν) τῶν προσφύγων «καθ’ ὁμάδες» γίνεται ἀπὸ τὴν ἐποικιστικὴ ὑπηρεσία τοῦ δημοσίου, Ἐμ. Τσουδερός, *Ἡ ἀποξημίωσις τῶν ἀνταλλαξιμῶν*, Ἀθήνα 1927, σ. 46 - 47. Τὰ κτήματα ἀνέλαβε ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τὸ 1925 γιὰ νὰ ἀποκαταστήσει: α) πρόσφυγες καὶ β) ἱθαγενεῖς ἀκτῆμονες μὲ νόμιμα δικαιώματα στὰ κτήματα (*δ. π.*). Ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου, στὴ Μυτιλήνη μέχρι τὸ 1927 δὲν ἔχει ἀπαλλοτριωθεῖ κανένα κτῆμα, Μπ. Ἀλιβιζάτος, *Ἡ μεταπολεμικὴ ἐξέλιξις τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργικῆς Οἰκονομίας καὶ ἡ ἐπ’ αὐτῆς ἐπίδρασις τῆς Ἀγροτικῆς Πολιτικῆς*, Ἀθήνα 1935, σ. 42, πίν. VIII.

Προσφύγων φαίνεται πώς δὲν εἶχε ἰδιαίτερη δραστηριότητα στὴ Μυτιλήνη⁵². Τὰ πράγματα δὲν ξεκαθαρίζονται μέχρι τὸ τέλος περίπου τῆς δεκαετίας αὐτῆς. Δὲν εἶναι ἀνεξήγητη ἐπομένως ἡ ἐπιφυλακτικὴ ἀπέναντι στοὺς πρόσφυγες στάση τῆς ἐφημερίδας. Ὅσο κι ἂν ἀξίζουν τὴ συμπάθεια τῶν Μυτιληνῶν, δὲν παύουν νὰ εἶναι ἓνα ξένο σῶμα, ποὺ διεκδικεῖ τὴν ἀποκατάστασή του μὲ τὶς περιουσίες τοῦ νησιοῦ.

ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ἡ πολιτικὴ θέση τῆς ἐφημερίδας εἶναι βενιζελικὴ⁵³. Ὅσο ὁ Πλαστήρας ἔχει τὴ διακυβέρνηση τῆς χώρας, ἡ «Καμπάνα» τὸν ὑποστηρίζει ἀνεπιφύλακτα. Στὶς ἐκλογές τοῦ 1923 ὑποστηρίζονται οἱ Φιλελεύθεροι - Δημοκρατικοί, συνδυασμὸς τοῦ ὁποῖου ἡγεῖται ὁ Γ. Παπανδρέου. Τὸ ψηφοδέλτιο αὐτὸ παίρνει τὴν πλειοψηφία στὸ νησί⁵⁴. Στὴ συνέχεια ἡ ἐφημερίδα ὑποστηρίζει τὸν Ἀλέξ. Παπαναστασίου. Συμπαθεῖ τὴ Σοσιαλιστικὴ - ἐργατικὴ ἔνωση τοῦ Πασαλίδη⁵⁵ καὶ ἀπὸ τὰ εὐρωπαϊκὰ, τὸ ἐργατικὸ κόμμα τῆς Ἀγγλίας καὶ τοὺς ριζοσπάστες - σοσιαλιστὲς καὶ σοσιαλδημοκράτες τῆς Γαλλίας⁵⁶.

Οἱ ἰδεολογικὲς ἀπαντήσεις ποὺ δίνει ἡ ἐφημερίδα στὰ προβλήματα ποὺ παρουσιάστηκαν μποροῦν σχηματικὰ νὰ περιγραφοῦν ὡς ἑξῆς :

1. Κριτικὴ τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ συστήματος γιὰ λογαριασμὸ τῶν «λαϊκῶν τάξεων», ὑποστήριξη τοῦ Κράτους - προστάτη τῶν πολιτῶν μὲ κοινωνικὴ περίθαλψη, ἴσες εὐκαιρίες, παροχές, φορολογία τοῦ Κεφαλαίου.
2. Ἰδεολογικὴ χρῆση τῶν κοινωνικῶν προβλημάτων τῶν ἐφάδρων.
3. Διαφωνία μὲ τὴν κομμουνιστικὴ ἰδεολογία.
4. Εἰρηνόφιλη στάση μὲ ἐθνικὲς δεσμεύσεις.
5. Ἀνοχή τῆς προσωρινῆς κατάλυσης τοῦ φιλελεύθερου συστήματος.
6. Ἀντίθεση στὸν ἀνερχόμενο τὴν ἐποχὴ ἐκείνη φασισμό τῆς Εὐρώπης.
7. Ἐθνικισμὸς ποὺ συνδυάζεται μὲ τὶς «ἀρετὲς τῆς φυλῆς» καὶ τὸν «Αἰγαιοπελαγίτικο πολιτισμὸ».

52. Τὰ ἀνταλλάξιμα κτήματα τοῦ νησιοῦ δὲν εἶχαν παραχωρηθεῖ στὴν ΕΑΠ, βλ. Δημοσθ. Σ. Στεφανίδης, *Ἀγροτικὴ Πολιτικὴ ἐπὶ συλλεκτικῶν ἐργων*, Ἀθήνα 1948, σ. 424, σημ. 1.

53. Ὁ Μυριβήλης ἦταν ἀπὸ παλιὰ βενιζελικός, βλ. Σ. Μυριβήλης, *Ὁ Παλαμᾶς...*, δ. π., σ. 81 - 82, Γ. Βαλέτας, *Ὁ Μυριβήλης τῆς Μυτιλήνης*, δ. π., σ. 947, Ξ. Λευκοπαρίδης (ἐπιμ.), *Ἀλληλογραφία τῆς Π. Σ. Δέλτα 1906 - 1940*, Ἀθήνα [1956], σ. 483.

54. «Σάλπιγξ», 18 Δεκ. 1923 (Ἀποτελέσματα τῶν ἐκλογῶν).

55. ἀρ. 53, 18 Μαρτ. 1924, 25(78), 14 Αὐγ. 1924.

56. ἀρ. 28, 2 Ὀχτ. 1923, 46, 26 Γεν. 1924 — ἀρ. 9(62), 20 Μάη 1924, 34 (87), 19 Ὀχτ. 1924.

1. ‘Η «Καμπάνα» υποστηρίζει τις «λαϊκές τάξεις», που κατά τη γνώμη της είναι οι εργάτες, οι ιδιωτικοί και δημόσιοι υπάλληλοι, οι γεωργοί, οι δάσκαλοι, οι πρόσφυγες χωρίς περιουσία⁵⁷ και οι έφεδροι. Σε σειρά άρθρων με τίτλο «Δημοκρατικές αρχές» διαβάζουμε για τις λαϊκές έλευθερίες, για τὸ ρόλο τοῦ Κράτους -προστάτη τῶν πολιτῶν, για τὴ δίκαιη κατανομή τοῦ πλούτου, για τὴ συμμετοχὴ τῶν εργατῶν στὰ κέρδη τῶν επιχειρήσεων, για τὴν κοινωνικὴ περίθαλψη· παράλληλα προτείνεται ἀγροτικό πρόγραμμα με περιορισμένη τὴν ἀγροτικὴ ιδιοκτησία καὶ φορολογία τοῦ κεφαλαίου⁵⁸. Στὸ β’ ἐφεδρικό συνέδριο ἐκτὸς ἀπὸ τὰ καθαρὰ ἐφεδρικά ζητήματα συζητοῦνται «Ζητήματα παλλεσβιακῆς φύσεως» δηλαδὴ θίγονται ὅλα ὅσα εἶχαν δημοσιευθεῖ στὰ ἄρθρα ποὺ ἀναφέρθηκαν⁵⁹. ‘Η «Καμπάνα» τέλος θεωρεῖ αἰτία ὅλων τῶν προβλημάτων τὸ κοινωνικὸ σύστημα, ποὺ πρέπει ν’ ἀλλάξει⁶⁰.

2. Για τὴν ἀλλαγὴ τοῦ κοινωνικοῦ συστήματος κύριος μοχλὸς εἶναι οἱ ἐφεδροι, οἱ ὅποιοι θεωροῦνται ξεχωριστὴ κοινωνικὴ «τάξη»⁶¹. ‘Η δικαίωση τῶν ἀγόνων τους με τὴν πλήρη οἰκονομικὴ ἀποκατάσταση ἀλλὰ καὶ τὴ συμμετοχὴ τους στὴν ἐξουσία εἶναι προϋπόθεση για ὅποιαδήποτε ἀλλαγὴ στὴν πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ ζωὴ. Ἔτσι στὶς ἐκλογές τοῦ 1923 ἡ ἐφημερίδα ἀγωνίζεται νὰ προταθοῦν ὑποψήφιοι ἐκλεγμένοι ἀπὸ τοὺς ἐφένδρους καὶ κυρίως ἐφεδροι, ιδιότητα ποὺ θεωροῦσε ἐγγύηση για τὴ σωστὴ δράση τους στὸ Κοινοβούλιο.

Κατὰ τὴν «Καμπάνα» ὅμως ὁ ἀγώνας τῶν πολεμιστῶν ποὺ γύρισαν δὲν ἔχει μόνο πρακτικοὺς στόχους· εἶναι «ἓνας ἐνδιάμεσος σταθμός» για τὴ «φυλετικὴ ἀνόρθωση»⁶² καὶ τὴ «νεοελληνικὴ ἐπανάσταση»⁶³. «‘Η ἀποστολὴ μας εἶναι ἀποστολὴ ἱστορικὴ»⁶⁴. Οἱ ἐφεδροι εἶναι στοιχεῖο πρωτοπορίας για κάθε «ἀναμορφωτικὴ ἐξέλιξη»⁶⁵, εἶναι ὁ «νέος κόσμος»⁶⁶. Μ’ ἄλλα λόγια εἶναι ἡ κινητήρια δύναμη για κάθε κοινωνικὴ ἀλλαγὴ. Ποιὰ εἶναι ὅμως τὰ στοιχεῖα ποὺ δημιουργοῦν τὴν πίστη τῆς ἐφημερίδας στοὺς ἐφέ-

57. ἀρ. 17, 17 Ἀλὼν. 1923, 43, 8 Γεν. 1924, 48, 12 Φλεβ. 1924, 10(63), 27 Μάη 1924.

58. «Δημοκρατικὲς ἀρχές»: ἀρ. 34, 13 Νοεμ. 1923, 35, 20 Νοεμ. 1923, 36, 27 Νοεμ. 1923.

59. Εἰδικὴ ἐκδοση ἀρ. 12, 13, 14 (65, 66, 67), Θεριστῆς 1924.

60. ἀρ. 34, 13 Νοεμ. 1923, 49, 19 Φλεβ. 1924. Στὰ φύλλα ἀρ. 19, 31 Ἀλὼν. 1923 καὶ 48, 12 Φλεβ. 1924 τὸ κεφάλαιο ἀντιμετωπίζεται ὡς ἐχθρός.

61. ἀρ. 5, 24 Ἀπρ. 1923, 15, 3 Ἀλὼν. 1923, 8(61), 13 Μάη 1924. Στὴν ἀντίληψη αὐτὴ τῆς «Καμπάνας» κάνει κριτικὴ ὁ Κ. Δεσποτόπουλος στὴν ἀνταπόκριση ἀπὸ τὸ ἐφεδρικό συνέδριο, ποὺ δημοσιεύει στὴν ἐφημερίδα «Ἐλεύθερος Λόγος» Ἀθηνῶν (6 Ἰουλ. 1924).

62. ἀρ. 41, 25 Δεκ. 1923.

63. ἀρ. 27, 25 Σεπτ. 1923.

64. ἀρ. 41, 25 Δεκ. 1923.

65. ἀρ. 19(72), 20 Ἀλὼν. 1924.

66. ἀρ. 5, 24 Ἀπρ. 1923.

δρους; Είναι αὐτοὶ ποὺ πολέμησαν δέκα χρόνια γιὰ τὴν πατρίδα, εἶναι οἱ μόνοι ποὺ ἀπέκτησαν τὴν ὀριμότητα τοῦ ἀληθινοῦ Ἑλλήνα πολίτη, εἶναι οἱ μόνοι ἀμέτοχοι στὶς εὐθύνες γιὰ τὴν ἐθνικὴ καταστροφή. Ἐπομένως ἡ γνώμη τους καὶ ἡ συμμετοχὴ τους στὴ λειτουργία τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους εἶναι ἡ μοναδικὴ σωτηρία.

Δὲν βρίσκουμε τὴν ἴδια ἀντίληψη στὸν «Ἐφεδρικό Ἀγώνα» τῆς Κρήτης, μὲ τὸν ὁποῖο ἡ «Καμπάνα» συμφωνεῖ πολιτικά. Ἡ ἐφημερίδα προσπαθεῖ νὰ διαμορφώσει μιὰ ἰδεολογία κάποιας κοινωνικῆς ἀλλαγῆς, ὅπου οἱ ἑφεδροὶ εἶναι πρωταγωνιστές.

3. Τὸ πρόβλημα τῶν πολεμιστῶν ποὺ γυρίζουν ἀπ' τὸ μέτωπο ἀποτελεῖ, ὅπως εἶδαμε, κεντρικὸ στοιχεῖο τῆς προπαγάνδας τοῦ ΚΚΕ τὴν ἴδια ἐποχὴ. Ἡ «Καμπάνα» δὲν συμφωνεῖ μὲ τὴν ἰδεολογικὴ ἀπάντηση, ποὺ δίνει τὸ κόμμα αὐτὸ στὸ πρόβλημα. «Τὸ γκρέμισμα τῶν ἀστικῶν καθεστώτων εἶναι ἓνα πρᾶμα μοιραῖο καὶ ἀναπότρεπτο γιατί τὰ σπέρματα τῆς ἀποσυνθέσεώς του βρίσκονται μὲς τὸν ἴδιο τὸν ὀργανισμό του»⁶⁷. Κάθε προσπάθεια ἐπομένως γιὰ τὴ βίαιη ἀνατροπὴ του εἶναι ἀσύμφορη γιὰ τίς λαϊκὲς τάξεις, γιατί ὁδηγεῖ στὴν ἀναρχία. Ἡ ἐφημερίδα χαρακτηρίζει «προκεχωρημένες» τίς ἰδέες τῶν κομμουνιστῶν ποὺ ὅταν «δημιουργοῦνε ἀποπειρὲς εἰσβολῆς μέσα στὸν κύκλο τῶν κοινωνικῶν καὶ κρατικῶν θεσμῶν» ἀποτελοῦν φαινόμενα ἀναρχικά⁶⁸. Καὶ καταλήγει: «Θέλουμε λοιπὸν ἐνὸς οὐ μὲν σὲ ἀστικὸ κράτος νὰ ζήσουμε ὅπως ὅπως μέσα στὸν τόπο μας δίχως νόμαστε [...] ἐπαναστατικὸ στοιχεῖο ἀντίκρου στὴν ἀστικὴ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τοῦ κράτους»⁶⁹. Ἡ κοινωνικὴ ἀλλαγὴ πρέπει νὰ γίνεῖ ἀλλὰ χωρὶς βίαιες ἀνατροπές. Δὲν θέλει ἐπίσης νὰ δέχεται διαταγὲς ἀπὸ κάποιο κέντρο, πράγμα γιὰ τὸ ὁποῖο κατηγορεῖ τίς Ἐνώσεις τῶν Παλαιῶν Πολεμιστῶν, καὶ νὰ εἶναι «ὄργανο ἄψυχο δίχως σκέψη καὶ δίχως συνείδηση»⁷⁰. Ἡ ἐφημερίδα καὶ εἰδικὰ ὁ Μυριβήλης ἔχει μιὰ ἰδιαίτερη εὐαισθησία στὸ θέμα τῆς ἐξάρτησης ἰδεολογικῆς ἢ ἄλλης.

Οἱ θέσεις τῆς «Καμπάνας» εἶναι πολὺ κοντὰ σ' αὐτὲς τοῦ Ἀλέξ. Παπαναστασίου, ὁ ὁποῖος θεωρεῖ πρόωρη τὴν ἐπανάσταση στὴ Ρωσία⁷¹ καὶ πιστεῦει στὴ φιλικὴ συνεννόηση τῶν τάξεων⁷². Ἀντίστοιχα ἡ ἐφημερίδα καταδικάζει τίς βίαιες ἀλλαγές, ὅπως εἶδαμε, καὶ ὑποστηρίζει πὼς ὅλες οἱ κοινωνικὲς δυνάμεις πρέπει νὰ βρίσκονται σὲ συνεργασία γιὰ νὰ «αὐξά-

67. ἀρ. 11(64), 5 Ἑρ. 1924.

68. ἀρ. 22(75), 31 Ἀλ. 1924.

69. ἀρ. 7(60), 6 Μάη 1924.

70. ἀρ. 24(77), 10 Αὐγ. 1924.

71. Ἀλέξ. Παπαναστασίου, *Μελέτες, λόγοι, ἔργα*, Ἀθήνα 1957 (φωτ. ἀνατύπωση), Μέρος Α', σ. 315.

72. ὁ. π., σ. 389 - 392.

νει ἡ παραγωγή καὶ νὰ προοδεύει ὁ λαός»⁷³. Στὸ θέμα ἐπίσης τῆς ἀντιμετώπισης τοῦ «κομμουνιστικοῦ κινδύνου» συμφωνοῦν: ἂν τὸ κράτος φροντίζει γιὰ τοὺς πολίτες ὁ κομμουνισμὸς δὲν θὰ πείθεται, θὰ εἶναι ἀπλῶς μιὰ θεωρία⁷⁴.

Αὐτὴ ἡ διαφωνία μὲ τὴν κομμουνιστικὴ ἰδεολογία ἔχει σχέση μὲ τὸν τρόπο πὺ ἀντιμετωπίζει ἡ ἐφημερίδα τὸν πόλεμο καὶ τὴ βιαιότητα γενικά.

4. Ἡ «Καμπάνα» εἶναι ἡ πολιτικὴ ἔκφραση τοῦ ἀντιπολεμικοῦ Μυριβήλη, ὁ ὅποιος ἔχει ἀρχίσει νὰ γράφει λογοτεχνία μ' αὐτὸ τὸ θέμα ἀπὸ τὸ 1914⁷⁵. Ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀποψη καὶ κυρίως ἐπειδὴ ἐκεῖ δημοσιεύεται ἡ «Ζωὴ ἐν Τάφῳ», ἡ ἐφημερίδα ἐκθειάζεται ἀπὸ τὸν Louis Roussel, ἐκδότῃ τοῦ περιοδικοῦ "Libre", καὶ χαρακτηρίζεται «εἰρηνόφιλη»⁷⁶. Ἀλλῶστε ἡ τέταρτη σελίδα πολὺ συχνὰ φιλοξενεῖ ἀντιπολεμικὴ λογοτεχνία.

Ἀπὸ τίς λυρικὲς ἀντιπολεμικὲς ἐξάρσεις, ὅπως: «τὸ φτωχὸ κομμάτι τῆς γῆς πὺ φυτρῶνει τὸ σπάνιο ἀφτὸ λουλούδι τῆς εἰρήνης»⁷⁷, ἡ «Καμπάνα» ὁδηγεῖται στὴν ἀναγωγή τοῦ φαινομένου «πόλεμος» στοὺς οἰκονομικοὺς ἀνταγωνισμοὺς. Ἡ ἀντίληψί της εἶναι πολὺ κοντὰ σ' αὐτὴ τῶν ἀριστερῶν σοσιαλιστῶν στὶς ἀρχὲς τοῦ πολέμου⁷⁸.

Στὸ β' ἐφεδρικοῦ συνέδριο ὁ Μυριβήλης κι ὁ Λεφκίας προτείνουν νὰ γίνε μνημόσυνο γιὰ ὅλους τοὺς νεκροὺς τοῦ πολέμου καὶ ὄχι μόνο γιὰ τοὺς Ἑλλῆνες: «Οἱ ἄνθρωποι πὺ μᾶς σκότωσαν καὶ οἱ ἄνθρωποι πὺ σκοτώσαμε βιασμένοι κάτω ἀπὸ τὴ βία μᾶς σκληρῆς πίεσεως εἶνε ἐξ ἴσου "θύματα"»⁷⁹.

Ἡ «Καμπάνα» διαφωνεῖ μὲ τοὺς Παλαιοὺς Πολεμιστὲς, πρῶτον γιατί, ὅπως εἶδαμε, διαφωνεῖ μὲ τοὺς κομμουνιστὲς γενικά καὶ δεῦτερον γιατί τὴν ἐνοχλεῖ τὸ σύνθημα «Πόλεμος κατὰ τοῦ Πολέμου»: «Γιατὶ κατ' ἀρχὴν

73. ἀρ. 34, 13 Νοεμ. 1923.

74. ἀρ. 23(76), 3 Αὐγ. 1924 καὶ Ἀλέξ. Παπαναστασίου, ὁ. π., σ. 398 - 399 (ἀντίστοιχο σχόλιο).

75. M. Vitti, Ἡ ἰδεολογικὴ λειτουργία... ὁ. π., σ. 90.

76. "Libre" (ἐκδ. Louis Roussel, Rue Sina 31) Athènes, 17 Juin 1924, No 20: M. S. Myrivilis dirige avec distinction le journal Kambana qui parait à Mitylene chaque Mardi. En principe, Kambana est le journal des réservistes, de ceux, comme dit l'Oeuvre, "qui ont des droits sur nous". Il defend leurs intérêts avec vigueur et équité. C'est un journal pacifiste, dans toute la mesure [...] où le pacifisme est actuellement applicable.

77. ἀρ. 51, 4 Μαρτ. 1924.

78. ἀρ. 11, 3 Θερ. 1923, 16, 10 Ἀλων. 1923, 50, 26 Φλεβ. 1924, 11(64), 5 Θερ. 1924.

79. ἀρ. 11(64), 5 Θερ. 1924. Ἡ πρόταση δὲν ψηφίζεται ἀπὸ τοὺς συνέδρους. Δὲν μποροῦν νὰ δεχτοῦν ὅτι οἱ Τοῦρκοι εἶναι «θύματα».

ἀποστρεφόμαστε τὰ αἵματα εἴτε σὲ “ἔθνικούς ἐχθρούς” ἀνήκουν εἴτε σὲ “ἀντιπρολεταριακούς”»⁸⁰.

Ὑπάρχει διάχυτο στὴν ἐφημερίδα ἓνα ἀντιστρατοκρατικό πνεῦμα. Τὸ ἴδιο ἀντιπαθεῖς γι’ αὐτὴν εἶναι καὶ οἱ ἀνώνυμοι ρήτορες τῶν καφενείων καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ ποὺ διεκδικοῦν πολιτικά ἀξιώματα. Ἔτσι ὁ Κονδύλης καὶ ὁ Πάγκαλος εἶναι ἀπὸ τὶς προσωπικότητες ποὺ ἔντονα θίγει στὰ σχόλιά της, παρόλο ποὺ ἀνῆκαν τότε στὴν παράταξη Παπαναστασίου καὶ ἦταν ἀδιάλλακτοι στὸ θέμα τῆς ἀπομάκρυνσης τῆς βασιλείας⁸¹. Ὁ Μεταξᾶς —ἐδῶ συμφωνεῖ ὅλο τὸ βενιζελικό στρατόπεδο— εἶναι «ὁ Πρωσοέλληνας χαλβαδοστρατηγός»⁸².

Μέχρι τὸ σημεῖο αὐτὸ ἡ ἀντίθεση τῆς «Καμπάνας» μὲ τὸν πόλεμο φαίνεται ἀπόλυτη, χωρὶς κανένα περιορισμό. Ὑπάρχει παρ’ ὅλ’ αὐτὰ ἓνα ὄριο, ἡ ἐθνικὴ ἀσφάλεια. Στὴν προμετωπίδα της καταδικάζει τοὺς ἐπιθετικούς πολέμους· ὅχι ὅμως τοὺς ἀμυντικούς, γιὰ τὴν ἀσφάλεια τοῦ τόπου⁸³. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ποὺ διαφωνεῖ μὲ τὴν κατάργηση τῶν ἐξοπλισμῶν ποὺ προτείνουν οἱ «Παλαιοὶ Πολεμιστές»⁸⁴.

5. Ἡ περίοδος τοῦ Μεσοπολέμου στὴν Ἑλλάδα χαρακτηρίζεται ἀπὸ συνεχῆ στρατιωτικά πραξικοπήματα. Ἡ «Καμπάνα» ζεῖ ἓνα ἀπ’ αὐτά, τὴν «ἐπανάσταση» τοῦ Πλαστήρα. Εἶδαμε πῶς τὸν ὑποστηρίζει ἀνεπιφύλακτα. Ἀποδέχεται δηλαδὴ τὴν ἀναστολὴ τῆς λειτουργίας τοῦ Κοινοβουλίου καὶ τὸ στρατιωτικὸ νόμο ποὺ ἔχει ἐπιβληθεῖ στὸ ὄνομα τῆς «Ἐθνικῆς Σωτηρίας»⁸⁵. Ἀς σημειωθεῖ πῶς ἡ Μυτιλήνη εἶχε ἐνεργὸ ἀνάμειξη στὸ κίνημα⁸⁶. Ἡ ἀποδοχὴ δὲν εἶναι σιωπηρὴ: «Αὐτὰ ὅλα συλλογίζεται ἡ Ἐπανάσταση [τὸν παλαιοκομματισμὸ] καὶ διαβολόστειλε τοὺς κοινοβουλευτισμοὺς καὶ τὰ ἄλλα κολοκύθια ποὺ λέγονται ἐλευθερίες λαϊκῆς ἐνῶ δὲν εἶναι παρὰ ἀδιάκοπη τυραννία ξαίμασμα καὶ καταστροφὴ»⁸⁷. Τὴν ἀντίληψη αὐτὴ δὲν ἔχει μόνο ἡ «Καμπάνα». Κανεὶς ἀπὸ τὴ βενιζελικὴ παράταξη δὲν ἐνοχλεῖται, τουλάχιστον στὴν ἀρχή, ἀπὸ τὴ μὴ λειτουργία

80. ἀρ. 7(60), 6 Μάη 1924 καὶ ἀρ. 34(87), 19 Ὀχτ. 1924. Ζητᾶ ἐπίσης νὰ μπεῖ ἡ δημοκρατία στὴ ζωὴ τοῦ φαντάρου (ἀρ. 40, 17 Δεκ. 1923).

81. ἀρ. 10, 29 Μάη 1923, 34, 13 Νοεμ. 1923, 37, 4 Δεκ. 1923, 38, 10 Δεκ. 1923, 39, 15 Δεκ. 1923, 40, 17 Δεκ. 1923, 42, 1 Γεν. 1924, 53, 18 Μάρτ. 1924, 33 (86), 12 Ὀχτ. 1924, 34(87), 19 Ὀχτ. 1924.

82. ἀρ. 31, 23 Ὀχτ. 1923.

83. ἀρ. 1(54), 25 Μάρτ. 1924.

84. ἀρ. 24(77), 10 Αὐγ. 1924.

85. «Ἐλευθερον Βῆμα», 5 Ὀκτ. 1922 («Διάγγελμα τῆς Ἐπαναστάσεως πρὸς τὸν λαόν»).

86. Κ. Ἀθάνατος, *Τὸ Ἐθνικὸν κίνημα Χίου καὶ Μυτιλήνης*, Ἀθήνα 1923, σ. 30.

87. ἀρ. 7, 8 Μάη 1923 καὶ παρόμοια σχόλια ἀρ. 4, 7 Ἀπρ. 1923, 20, 7 Τρυφ. 1923, 24, 4 Σεπτ. 1923.

τοῦ Κοινοβουλίου μπροστὰ στὸ πρόβλημα τῆς καταρρακωμένης ἐθνικῆς ἀξιοπρέπειας. Ὅρισμένοι μάλιστα ἀναζητοῦν ἓνα ἰσχυρὸ ἄνδρα —μὲ πρό-
τυπο τὸν Μουσολίνι— νὰ σώσει τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ ἔθνους⁸⁸.

6. Ἡ «Καμπάνα» δὲν συμπαθεῖ καθόλου τὸν Μουσολίνι καὶ τὸ φασι-
στικὸ κίνημα. Ταυτίζει σ' ἓνα σχόλιό της τὸν Μουσολίνι μὲ τὰ συμφέ-
ροντα τῶν μεγαλοβιομηχάνων τῆς Β. Ἰταλίας καὶ ἐλπίζει στὴν ἀντιπαρά-
θεση τῶν φασιστικῶν φαλάγγων μὲ τὴν «σοσιαλιστικὴ ἐργατιά» τῆς Ἰτα-
λίας⁸⁹. Ἀντιδρᾷ ἐξάλλου ἔντονα, ὅταν κάποτε οἱ Σύνδεσμοι Ἐθνικῆς
Σωτηρίας χαρακτηρίζονται φασιστικοί⁹⁰.

Μόνο τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα ἦταν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη σαφεῖς ἀντί-
παλοι τῆς φασιστικῆς ἰδεολογίας. Ἡ ἐφημερίδα δὲν τάσσεται μὲ τὴν πλευρὰ
αὐτῆ. Στὴν περίπτωσή μας, ἂν κρίνουμε ἀπὸ τὸ γενικότερο ἀντιστρατο-
κρατικὸ πνεῦμα ποὺ διαπνέει τὴν «Καμπάνα», φαίνεται πὼς πρόκειται
κυρίως γιὰ διαφωνία πρὸς τὸ στρατοκρατικὸ πνεῦμα τοῦ φασισμού.

7. Ἀναλύθηκε παραπάνω ἡ ἔμμονή τῆς «Καμπάνας» στὰ τοπικὰ
προβλήματα. Στὴ δευτέρη περίοδο τῆς κυκλοφορίας της διαβάζουμε στὴν
προμετωπίδα: «Νὰ καλλιεργηθεῖ στὰ νησιά μας ἡ Αἰγαιοπελαγίτικη Ἰδέα».
Πρόκειται γιὰ λογοτεχνικὴ ὑπερβολὴ ὀφειλόμενη στὶς λογοτεχνικὲς εὐαι-
σθησίες τοῦ ἐκδότη Μυριβήλη ἢ μήπως παραπέμπει σὲ μιὰ μορφή ἐθνι-
κισμοῦ; Ἐπειδὴ ὅμως καὶ ἡ λογοτεχνικὴ εὐαισθησία δὲν εἶναι ἐκτὸς τόπου
καὶ χρόνου, ἡ δευτέρη ἀπάντηση μοιάζει πιθανότερη. Ἐχουμε νὰ κάνουμε
μὲ μιὰ μορφή ἐθνικισμοῦ, ποὺ ἐπικεντρό του δὲν εἶναι ἡ Παλιὰ Ἑλλάδα
ἀλλὰ τὸ Αἶγαio.

Ὁνειρο τῆς ἐφημερίδας εἶναι οἱ Ἐνώσεις Ἐφεδρῶν τῶν νησιῶν νὰ
ἀποτελέσουν μιὰ «Αἰγαιοπελαγίτικη Ὁμοσπονδία». Ἐτσι ἀνακοινώνει μὲ
ἐνθουσιασμό τὴν ἰδρυση τῶν ἐνώσεων Λήμνου, Σάμου, Χίου καὶ Ἰκαρίας:
«Τῶπαμε καὶ τὸ ξαναλέμε. Τὸ γενικὸ πρόγραμμά μας στριφογυρνᾷ γύρω
ἀπ' αὐτὴ τὴ βασικὴ ἀρχή. Ἐχουμε τὴν πεποίθηση πὼς ἀπ' τὸ Αἶγαio θὰ
ξεπηδήσουν τὰ νέα στοιχεῖα ποὺ χρειάζονται γιὰ τὴν ἀναγέννηση τῆς
φτωχῆς Ἑλλάδας μας»⁹¹. Μὲ ἀφορμὴ κάποιους ἀγῶνες ὅπου συμμετέχει
ὁ Παλλεσβιακὸς γυμναστικὸς σύλλογος ἐνθουσιάζεται: «Αὐτὰ ὅλα εἶνε
ἡ καλλιέργεια τῆς Αἰγαιοπελαγίτικης Ἰδέας. Εἶνε ἡ ἀνάδειξη τοῦ Αἰγαιο-
πελαγίτικου πολιτισμοῦ...»⁹² Στὴν ἀρχὴ τῆς ἐκδόσῃς της διαβάζουμε:

88. Στὴν ἐφημερίδα «Πατρίς» (9 Φεβρ. 1923) βρίσκουμε ἄμεσο συσχετισμὸ Μου-
σολίνι - Πλαστήρα, ἐκτὸς ἀπὸ τίς τακτικὲς ἀνταποκρίσεις ἀπὸ τὴν Ἰταλία ποὺ εἶναι ὄχι
σπάνια θετικὲς (2 Φεβρ. 1923, 5 Φεβρ. 1923, 15 Μαρτ. 1923). Ὑπάρχουν βέβαια πάντα
οἱ ὑπέρμαχοι τοῦ φιλελευθερισμοῦ («Ἐλευθερον Βῆμα», 16 Σεπτ. 1923).

89. ἀρ. 24 4 Σεπτ. 1923 καὶ ἄλλο σχόλιο 33(86), 12 Ὁχτ. 1924.

90. ἀρ. 23, 28 Τρυγ. 1923.

91. ἀρ. 19(72), 20 Ἀλων. 1924.

92. ἀρ. 29(82), 18 Σεπτ. 1924.

«Ἀπ' τὰ ὠραία νησιά μας θὰ ξεπηδήξει ροδοκόκκινη ἡ καινούρια Ἑλλάδα. Ἀκμαία, τίμια καὶ πολιτισμένη»⁹³.

Σ' ἄλλα σημεῖα προβάλλεται ἡ ιδιαιτερότητα τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς: διανύεται ἓνας δρόμος πού ἔχει στόχο τὴ «φυλετική ἀνόρθωση»⁹⁴, ἐνῶ οἱ «ἀρετὲς τῆς φυλῆς» πρέπει νὰ καλλιεργηθοῦν ξανά⁹⁵. Ὅταν αὐτὸ συμβεῖ θὰ μπορούμε νὰ μιλοῦμε γιὰ «Νεοελληνικὴ ἀναγέννηση»⁹⁶, γιὰ «Νεοελληνικὴ Ἐπανάσταση»⁹⁷, γιὰ «Ἐθνικὴ ἀναδημιουργία»⁹⁸. Ἐχουν καταρρεῦσει πιά τὰ σύμβολα τῆς νεοελληνικῆς ιδεολογίας, πρέπει νὰ βρεθεῖ κατὶ ἄλλο πού θὰ στηρίξει τὶς προσδοκίες τῶν ἀπογοητευμένων. Ἡ «Καμπάνα» ἐκφράζει αὐτὴ τὴν ἀμφισβήτηση ἀπ' τὴν σκοπιὰ ὅμως τῶν Νέων χωρῶν. Ἐθνὸς - φυλὴ καὶ συνεκτικὸς κρίκος τὸ Αἰγαῖο μὲ τὴν ιδιαιτερότητά του. Προσπαθοῦν ἄραγε οἱ Νέες χῶρες νὰ ἐπιβάλουν τοὺς δρους τοὺς στὴν Παλιὰ Ἑλλάδα;

Μέσο πάντως γιὰ τὴν ἀναγέννηση τῆς Νέας Ἑλλάδας δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι τὸ παλιὸ πολιτικὸ σύστημα. Ἡ ἐφημερίδα ἀναζητεῖ μιὰ «ὀργάνωση πού πάνω ἀπὸ τὶς τάξεις καὶ τὰ ἐπαγγέλματα θὰ ἥπλωνε τὰ εὐγενῆ της δίχτυα σὲ ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ ὀρίζοντα τοῦ ἐθνικοῦ, ὅπου ἡ ἄσβηστη ἐλληνικὴ φιλοπατρία θὰ ἐσῆκωνε τὰ χέρια τῶν πατριωτῶν στὸν ἱερὸ ὄρκο μιᾶς θρησκευτικῆς ἐθνολατρείας»⁹⁹.

Ἡ καινούρια Ἑλλάδα θὰ φτιαχτεῖ μὲ κύριο μοχλὸ τοὺς ἐφέδρους, καὶ γενικὰ τοὺς νέους, πού εἶναι πάντα ἡ πρωτοπορία¹⁰⁰. Σημασία γιὰ τὴν ἐφημερίδα ἔχει καὶ ἡ σωματικὴ ἄσκηση τῶν νέων· ἔτσι ἀγωνίζεται γιὰ τὴν ἱδρυση γυμναστηρίου¹⁰¹ καὶ δημοσιεύει πάντα τὸ πρόγραμμα τοῦ γυμναστικοῦ συλλόγου.

Συνοψίζοντας διαπιστώνουμε, ὅτι ἡ «Καμπάνα» πιστεύει στὶς ἀρετὲς τῆς φυλῆς καὶ στὸ μέλλον τοῦ ἔθνους, στὴν ιδιαιτερότητα τοῦ Αἰγαίου, στηρίζεται στοὺς ἐφέδρους γιὰ κάθε ἀλλαγὴ, πρεσβεύει τὴν κοινωνικὴ

93. ἀρ. 2, 3 Ἀπρ. 1923. Γιὰ τὴ λειτουργία τοῦ Αἰγαίου στοὺς λογοτέχνες τῆς γενιᾶς τοῦ '30 βλ. Μ. Vitti, *Ἡ γενιά τοῦ '30. Ἰδεολογία καὶ μορφή*, Ἀθήνα 1977, σ. 212 - 215.

94. Βλ. σημ. 62.

95. ἀρ. 14, 26 Θερ. 1923.

96. ἀρ. 41, 25 Δεκ. 1923.

97. ἀρ. 27, 25 Σεπτ. 1923.

98. ἀρ. 9(62), 20 Μάη 1924.

99. ἀρ. 15, 3 Ἀλων. 1923. Ὁ Μυριβήλης μίλουσε καὶ παλιότερα γιὰ «Ἐθνικισμό» («Σάλπιγξ», 21 Ἰουλ. 1915), γιὰ «Ἐθνὸς» («Σάλπιγξ», 24 Ἰουλ. 1915) καὶ γιὰ «Ἑλληνικότητα» («Σάλπιγξ», 4 Ὀκτ. 1914).

100. ἀρ. 19(72), 20 Ἰουλ. 1924. Ἐνδιαφέρουσα σύγκριση θὰ μπορούσε νὰ γίνει μὲ ἀνάλογες ἀπόψεις τοῦ Γ. Θεοτοκά καὶ ἄλλων ἐκπροσώπων τῆς γενιᾶς τοῦ '30. Βλ. Μ. Vitti, *Ἡ γενιά...*, ὁ. π., σ. 60 - 62.

101. Βλ. Θεματικὸ εἰρετήριο.

ἀλλαγὴ, ἀντιπαθεῖ ὅμως καὶ τοὺς κομμουνιστὲς καὶ τοὺς φασίστες. Πρόκειται γιὰ μιὰ ἰδεολογία ὄχι σαφῆ, ποὺ ἄλλοτε παραπέμπει στὶς ἰδεολογίες ποὺ γεννοῦν τὰ αὐταρχικὰ καθεστῶτα στὴν Εὐρώπη, καὶ ἄλλοτε στὴ συνέχεια τῆς δεύτερης σοσιαλιστικῆς διεθνoῦς.

Στὴν Εὐρώπη ἡ κρίση τοῦ φιλελεύθερου πολιτικοῦ συστήματος, ἀποτέλεσμα τοῦ πολέμου, τῆς Ρώσικης ἐπανάστασης καὶ τῆς οἰκονομικῆς κρίσης, ἔχει βρεῖ τὴν ἔκφρασή της στὴ δημιουργία δύο βασικῶν ἀντιπάλων, τοῦ φασισμοῦ καὶ τοῦ μπολσεβικισμοῦ¹⁰². Παρόμοια κρίση τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ ὑπάρχει καὶ στὴν Ἑλλάδα παρ' ὅλο ποὺ ἐδῶ ὁ φιλελευθερισμὸς ἔχει ἄλλη μορφή¹⁰³. Ἔτσι γίνονται ἀλλεπάλληλα στρατιωτικὰ κινήματα. Ὁ δεκάχρονος πόλεμος ποὺ κατέληξε στὴ μικρασιατικὴ καταστροφή καὶ στὴν εἰσροὴ 1.300.000 περίπου προσφύγων ἔχει δημιουργήσει πολλαπλὰ προβλήματα. Στὴν Ἑλλάδα ὅμως δὲν συναντοῦμε τοὺς δύο βασικοὺς ἀντιπάλους διαμορφωμένους μὲ σαφήνεια. Τὸ ἑλληνικὸ κομμουνιστικὸ κόμμα προσπαθεῖ νὰ αὐτοπροσδιοριστεῖ μέσα ἀπὸ κρίσεις ἐσωτερικῆς¹⁰⁴. Οἱ ἀντίπαλοί του δὲν ἔχουν τίποτα κοινὸ μεταξύ τους στὶς ἀπόψεις· εἶναι πολιτικοί, ποὺ εἴτε ἀκολουθοῦν τὴν παράδοση τοῦ βενιζελισμοῦ εἴτε τοῦ φιλοβασιλισμοῦ. Ὑπάρχουν ἀνάμεσά τους θαυμαστὲς τοῦ Μουσολίνι, ἐνῶ ἀπειλὲς γιὰ τὴ διάλυση τοῦ Κοινοβουλίου ἀκούγονται κι ἀπ' τὶς δύο πλευρῆς¹⁰⁵. Παράλληλα ὑπάρχουν διανοούμενοι ποὺ διακηρύσσουν τὸν ἀντιδογματισμὸ τους· χαρακτηριστικὸ παράδειγμα ὁ Θεοτοκάς¹⁰⁶. Σ' αὐτοὺς πρέπει νὰ ἐνταχθεῖ ὁ Μυριβήλης καὶ ἡ «Καμπάνα»: «Εἴμαστε ἔξω ἀπὸ ὅλα τὰ κόμματα, ἀνεξάρτητοι ἠθικῶς καὶ ἐλεύθεροι συνειδησιακῶς. Γιατὶ σὲ κανενὸς τὶς βρωμιὲς δὲν ἔχουμε ἀνακατευτῆ.

102. E. Nolte, *Die Krise des liberalen Systems und die Faschistischen Bewegungen*, München 1968, σ. 19 - 69, Reinh. Kühnl, *Μορφές ἀστικής κυριαρχίας. Φιλελευθερισμὸς - Φασισμὸς*, Θεσ/νίκη 1980, σ. 163 - 168.

103. L. Stavrianos, *Balkans since 1453*, New York 1958, σ. 608 - 615, Κ. Τσουκαλάς, *Κοινωνικὴ ἀνάπτυξη καὶ Κράτος. Ἡ συγκρότηση τοῦ δημόσιου χώρου στὴν Ἑλλάδα*, Ἀθήνα 1981, σ. 293 - 321.

104. Ἄ. Ἐλεφάντης, ὁ.π., σ. 21 - 111.

105. Θ. Βερέμης, *Οἱ ἐπεμβάσεις τοῦ στρατοῦ στὴν ἑλληνικὴ πολιτικὴ 1916 - 36*, Ἀθήνα 1977, σ. 159 - 167. Ὁ Ἄλ. Παπαναστασίου στὴ συζήτηση τῆς 8. 12. 1924 στὴ Βουλὴ λέει: «Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι οὐσιαστικὸν εἶναι τὸ ἑξῆς· ὅτι συστηματικῶς ἀπὸ τὰς φιλικὰς πρὸς τὴν κυβέρνησιν [Μιχαλακοπούλου] ἐφημερίδας διατυποῦνται ἡ ἀπειλὴ τῆς διαλύσεως τοῦ σώματος», (*Πρακτικὰ τῆς Βουλῆς*, 1924, τ. 3ος, σ. 556). Παρόμοια μαρτυρία στοῦ Σερ. Μάξιμου, *Κοινοβούλιο ἢ δικτατορία*, ἐπανεκδ., Ἀθήνα 1975, σ. 7 - 8.

106. Γ. Θεοτοκάς, *Ἐλεύθερο Πνεῦμα*, ἐπανεκδ., Ἀθήνα 1973, μὲ εἰσαγωγὴ Κ. Θ. Δημαρᾶ, σ. κδ', 19 - 20, 27, 73 - 74, 164. Πβ. Μ. Vitti, *Ἡ γενιά... ὁ.π.*, κεφ. «Πέρα ἀπὸ τὸν κομμουνισμό», σ. 62 - 65.

Με τὴν ἴδια ἀπέχθεια ποὺ ἀντικρύζουμε τὸν Κωσταντινισμό, ἀντικρύζουμε καὶ κάθε ἄλλον ἀπολυταρχισμό πολιτικὸν καὶ κάθε ἄλλην κλίκα δουλική, ὁποιασδήποτε φήρμας, ποὺ εἶναι ἀντίθετος στὴν ἐλεύθερη Ἑλληνική μας ψυχὴ»¹⁰⁷.

Αὐτὸς ὁ «ἀντιδογματισμός» ποὺ χαρακτηρίζει κι ἄλλους ἐκπροσώπους τῆς γενιᾶς τοῦ '30 εἶναι ἓνα θέμα ποὺ θάπρεπε νὰ ἐρευνηθεῖ εἰδικά. Ἡ ἀποσαφήνιση τῶν ἐπιρροῶν καὶ κυρίως τῶν κοινωνικῶν ριζῶν αὐτοῦ τοῦ φαινομένου θὰ βοηθήσει στὴν ἀνάλυση τῆς ἰδεολογίας τοῦ μεσοπολέμου. Σὲ μιὰ ἐρευνα μ' αὐτὸ τὸ ἀντικείμενο ἡ «Καμπάνα» εἶναι μιὰ χρήσιμη πηγή.

ΘΕΜΑΤΙΚΟ ΕΥΡΕΤΗΡΙΟ ΤΗΣ «ΚΑΜΠΑΝΑΣ»

Οἱ κατηγορίες τοῦ εὑρετηρίου ποὺ ἀκολουθεῖ εἶναι συνοπτικές γιατί στόχος του δὲν εἶναι ν' ἀποκαταστήσει πλήρως τὰ περιεχόμενα, ἀλλὰ νὰ δείξει τὰ βασικὰ ἐνδιαφέροντα τῆς ἐφημερίδας. Προέρχεται ἀπὸ τίς περιλήψεις τῶν περιεχομένων, ποὺ ἔχουν γίνει γιὰ τὴ διευκόλυνση τῆς μελέτης. Λογοτεχνικές εἰδήσεις δὲν σημειώνονται, γιατί ὑπάρχουν σχεδὸν πάντοτε στὴν τελευταία σελίδα τῆς ἐφημερίδας. Στὴν ἴδια σελίδα προβάλλεται καὶ κάθε καλλιτεχνικὸ γεγονός τῆς Μυτιλήνης. Δὲν σημειώνονται ἐπίσης οἱ καθημερινὲς διαμαρτυρίες, αἰτήσεις, ἀνταποκρίσεις γιὰ τοὺς ἐφέδρους· ἡ ἐφημερίδα εἶναι «ἐφεδρική» καὶ εἶναι φυσικὸ νὰ εἶναι γεμάτη ἀπὸ τέτοιου εἶδους κείμενα. Θεώρησα σημαντικότερο νὰ καταγράψω ἀπόψεις ἰδεολογικὲς καὶ ὁτιδήποτε σχετικὸ μὲ τοὺς ἐφέδρους ξεπερνάει τὸ ἐπίπεδο τῆς καθημερινῆς διαμαρτυρίας.

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

20 (7 Αὐγ. 1923), 21 (14 Αὐγ. 1923), 22 (21 Αὐγ. 1923), 25 (11 Τρυγ. 1923), 32 (30 Ὀχτ. 1923), 41 (25 Δεκ. 1923), 42 (1 Γεν. 1924), 43 (8 Γεν. 1924), 45 (22 Γεν. 1924), 46 (29 Γεν. 1924), 47 (5 Φλ. 1924), 48 (12 Φλ. 1924), 49 (19 Φλ. 1924), 50 (26 Φλ. 1924), 53 (18 Μάρτ. 1924), 1 (54) [25 Μάρτ. 1924], 2 (55) [1 Ἀπρ. 1924], 4 (57) [15 Ἀπρ. 1924], 6(59) [29 Ἀπρ. 1924], 7(60) [6 Μάη 1924], 9(62) [20 Μάη 1924], 12, 13, 14(65, 66, 67) [Θερ. 1924], 23(76) [3 Αὐγ. 1924], 30(83) [21 Σεπτ. 1924].

ΓΛΩΣΣΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

1 (27 Μάρτ. 1923), 5 (24 Ἀπρ. 1923), 48 (12 Φλ. 1924), 49 (19 Φλ. 1924), 50 (26 Φλ. 1924).

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

5 (24 Ἀπρ. 1923), 16 (10 Ἀλων. 1923), 21 (14 Αὐγ. 1923), 53 (18 Μάρτ. 1924), 26(79) 24 Αὐγ. 1924], 27(80) [31 Αὐγ. 1924].

107. ἀρ. 1, 27 Μάρτ. 1923: «Τὸ πρόγραμμά μας».

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

1. Ειδήσεις οικονομικές από την Ἀθήνα

1 (27 Μάρτ. 1923), 6 (1 Μάη 1923), 11 (3 Θερ. 1923), 22 (21 Αύγ. 1923), 23 (28 Αύγ. 1923), 25 (18 Τρυγ. 1923), 27 (25 Τρυγ. 1923), 28 (20 Ὁχτ. 1923), 50 (26 Φλ. 1924), 1(54) [25 Μάρτ. 1924], 2(55) [1 Ἀπρ. 1924], 26(79) [24 Αύγ. 1924], 29(82) [18 Σεπτ. 1924], 33(86) [12 Ὁκτ. 1924].

2. Ειδήσεις πολιτικές από την Ἀθήνα

4 (17 Ἀπρ. 1923), 7 (8 Μάη 1923), 8 (15 Μάη 1923), 20 (7 Αύγ. 1923), 21 (14 Αύγ. 1923), 22 (21 Αύγ. 1923), 23 (28 Αύγ. 1923), 24 (4 Τρυγ. 1923), 25 (11 Τρυγ. 1923), 26 (18 Τρυγ. 1923), 27 (25 Τρυγ. 1923), 29 (9 Ὁχτ. 1923), 30 (16 Ὁχτ. 1923), 31 (23 Ὁχτ. 1923), 32 (30 Ὁχτ. 1923), 33 (6 Νοέμ. 1923), 34 (13 Νοέμ. 1923), 35 (20 Νοέμ. 1923), 36 (27 Νοέμ. 1923), 37 (4 Δεκ. 1923), 38 (10 Δεκ. 1923), 41 (25 Δεκ. 1923), 42 (1 Γεν. 1924), 46 (29 Γεν. 1924), 50 (26 Φλ. 1924), 51 (4 Μάρτ. 1924), 52 (11 Μάρτ. 1924), 53 (18 Μάρτ. 1924), 1(54) [25 Μάρτ. 1924], 2(55) [1 Ἀπρ. 1924], 4(57) [15 Ἀπρ. 1924], 6(60) [6 Μάη 1924], 23(76) [3 Αύγ. 1924], 28(81) [7 Σεπτ. 1924], 29(82) [18 Σεπτ. 1924].

3. Ειδήσεις πολιτικές από τὸ ἐξωτερικὸν

1 (27 Μάρτ. 1923), 14 (26 Θερ. 1923), 16 (10 Ἀλων. 1923), 21 (14 Αύγ. 1923), 22 (21 Αύγ. 1923), 25 (11 Τρυγ. 1923), 26 (18 Τρυγ. 1923), 27 (25 Τρυγ. 1923), 29 (9 Ὁχτ. 1923), 31 (23 Ὁχτ. 1923), 46 (29 Γεν. 1924), 47 (5 Φλ. 1924), 48 (12 Φλ. 1924), 49 (19 Φλ. 1924), 51 (4 Μάρτ. 1924), 53 (18 Μάρτ. 1924), 2(55) [1 Ἀπρ. 1924], 5(58) [22 Ἀπρ. 1924], 6(59) [29 Ἀπρ. 1924], 7(60) [6 Μάη 1924], 8(61) [13 Μάη 1923], 9(62) [20 Μάη 1924], 23(76) [3 Αύγ. 1924], 25(78) [14 Αύγ. 1924], 27(80) [31 Αύγ. 1924], 34(87) [19 Ὁκτ. 1924].

4. Σχόλια στὶς ἀθηναϊκὰς πολιτικὰς εἰδήσεις

6 (1 Μάη 1923), 10 (29 Μάη 1923), 12 (12 Θερ. 1923), 21 (14 Αύγ. 1923), 33 (6 Νοέμ. 1923), 2(55) [1 Ἀπρ. 1924], 7(60) [6 Μάη 1924], 26(79) [24 Αύγ. 1924], 27(80) [31 Αύγ. 1924].

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

4 (17 Ἀπρ. 1923), 5 (24 Ἀπρ. 1923), 6 (1 Μάη 1923), 7 (8 Μάη 1923), 8 (15 Μάη 1923), 9 (22 Μάη 1923), 10 (29 Μάη 1923), 11 (3 Θερ. 1923), 12 (12 Θερ. 1923), 13 (19 Θερ. 1923), 15 (3 Ἀλων. 1923), 19 (31 Ἀλων. 1923), 20 (7 Αύγ. 1923), 27 (25 Τρυγ. 1923), 34 (13 Νοέμ. 1923), 49 (19 Φλ. 1924), 52 (11 Μάρτ. 1924), 2(55) [1 Ἀπρ. 1924], 6(59) [29 Ἀπρ. 1924], 7(60) [6 Μάη 1924], 9(62) [20 Μάη 1924], 10(63) [27 Μάη 1924], 12, 13, 14(65, 66, 67) [Θερ. 1924], 19(72) [20 Ἀλων. 1924], 20(73) [24 Ἀλων. 1924], 21(74) [27 Ἀλων. 1924], 22(75) [31 Ἀλων. 1924], 23(76) [3 Αύγ. 1924], 26(79) [24 Αύγ. 1924], 28(81) [7 Σεπτ. 1924], 29(82) [18 Σεπτ. 1924].

ΕΦΕΔΡΟΙ

1. Ἰδεολογικά

5 (24 Ἀπρ. 1923), 10 (29 Μάη 1923), 12 (12 Θερ. 1923), 14 (26 Θερ. 1923), 15 (3 Ἀλων. 1923), 21 (14 Αύγ. 1923), 23 (28 Αύγ. 1923), 24 (4 Τρυγ. 1923), 27 (25 Τρυγ. 1923), 36 (27 Νοέμ. 1923), 38 (10 Δεκ. 1923), 39 (15 Δεκ. 1923), 40 (17 Δεκ. 1923), 41 (25 Δεκ. 1923), 42 (1 Γεν. 1923), 43 (8 Γεν. 1924), 44 (15 Γεν. 1924), 50 (26 Φλ. 1924), 52 (11 Μάρτ. 1924), 53 (18 Μάρτ. 1924), 1(54) [25 Μάρτ. 1924], 3(56) [8 Ἀπρ. 1924], 4(57) [15 Ἀπρ. 1924],

5(58) [22 'Απρ. 1924], 6(59) [29 'Απρ. 1924], 8(61) [13 Μάη 1924], 9(62) [20 Μάη 1924], 10(63) [27 Μάη 1924], 11(64) [5 'Θερ. 1924], 12, 13, 14(65, 66, 67) [Θερ. 1924], 18(71) [17 'Αλων. 1924], 19(72) [20 'Αλων. 1924], 21(74) [27 'Αλων. 1924], 22(75) [31 'Αλων. 1924], 24(77) [10 Αύγ. 1924], 28(81) [7 Σεπτ. 1924], 30(83) [21 Σεπτ. 1924], 31(84) [28 Σεπτ. 1924], 33(86) [12 'Οκτ. 1924].

2. Έφεδροι στην Αθήνα

4 (17 'Απρ. 1923), 51 (4 Μάρτ. 1924), 1(54) [25 Μαρτ. 1924], 4(57) [15 'Απρ. 1924], 7(60) [6 Μάη 1924], 8(61) [13 Μάη 1924].

3. Έφεδροι στο εξωτερικό

4(57) [15 'Απρ. 1924], 5(58) [22 'Απρ. 1924].

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΡΙΤΙΚΗ

2 (3 'Απρ. 1923), 5 (24 'Απρ. 1923), 16 (10 'Αλων. 1923), 17 (17 'Αλων. 1923), 19 (31 'Αλων. 1923), 21 (14 Αύγ. 1923), 29 (9 'Οχτ. 1923), 48 (12 Φλ. 1924), 49 (19 Φλ. 1924), 50 (26 Φλ. 1924), 53 (18 Μάρτ. 1924), 2(55) [1 'Απρ. 1924], 9(62) [20 Μάη 1924], 12, 13, 14 (65, 66, 67) [Θερ. 1924], 25(78) [14 Αύγ. 1924], 27(80) [31 Αύγ. 1924], 29(82) [18 Σεπτ. 1924].

ΛΕΣΒΙΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

1(54) [25 Μάρτ. 1924], 22(75) [31 'Αλων. 1924], 26(79) [24 Αύγ. 1924], 27(80) [31 Αύγ. 1924], 30(83) [21 Σεπτ. 1924], 33(86) [12 'Οκτ. 1924].

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ (ΔΙΑΦΟΡΑ)

9 (22 Μάη 1923), 11 (3 'Θερ. 1923), 14 (26 'Θερ. 1923), 15 (3 'Αλων. 1923), 21 (14 Αύγ. 1923), 52 (11 Μάρτ. 1924), 53 (18 Μάρτ. 1924), 12, 13, 14(65, 66, 67) [Θερ. 1924].

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ – ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΙ

3 (10 'Απρ. 1923), 12 (12 'Θερ. 1923), 13 (19 'Θερ. 1923), 14 (26 'Θερ. 1923), 45 (22 Γεν. 1924) 46 (29 Γεν. 1924), 2(55) [1 'Απρ. 1924], 9(62) [20 Μάη 1924], 29(82) [18 Σεπτ. 1924].

ΠΟΛΙΤΙΚΟ-ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΕΣ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ

1 (27 Μάρτ. 1923), 11 (3 'Θερ. 1923), 17 (17 'Αλων. 1923), 18 (24 'Αλων. 1923), 19 (31 'Αλων. 1923), 20 (7 Αύγ. 1923), 22 (21 Αύγ. 1923), 23 (28 Αύγ. 1923), 24 (4 Τρυγ. 1923), 25 (11 Τρυγ. 1923), 27 (2 'Οχτ. 1923), 30 (16 'Οχτ. 1923), 31 (23 'Οχτ. 1923), 32 (30 'Οχτ. 1923), 34 (13 Νοέμ. 1923), 35 (20 Νοέμ. 1923), 41 (25 Δεκ. 1923), 42 (1 Γεν. 1924), 43 (8 Γεν. 1924), 45 (22 Γεν. 1924), 52 (11 Μάρτ. 1924), 53 (18 Μάρτ. 1924), 1 (54) [25 Μάρτ. 1924], 2(55) [1 'Απρ. 1924], 3(56) [8 'Απρ. 1924], 4(57) [15 'Απρ. 1924], 5(58) [22 'Απρ. 1924], 6(59) [29 'Απρ. 1924], 9(62) [20 Μάη 1924], 10(63) [27 Μάη 1924], 17(70) [13 'Αλων. 1924], 19(72) [20 'Αλων. 1924], 20(73) [24 'Αλων. 1924], 21(74) [27 'Αλων. 1924], 22(75) [31 'Αλων. 1924], 23(76) [3 Αύγ. 1924], 24(77) [10 Αύγ. 1924], 25(78) [14 Αύγ. 1924], 26(79) [24 Αύγ. 1924], 28(81) [7 Σεπτ. 1924], 29(82) [18 Σεπτ. 1924], 30(83) [21 Σεπτ. 1924], 33(86) [12 'Οκτ. 1924], 34(87) [19 'Οκτ. 1924].

ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

1 (27 Μάρτ. 1923), 2 (3 'Απρ. 1923), 7 (8 Μάη 1923), 8 (15 Μάη 1923), 9 (22 Μάη 1923), 10 (29 Μάη 1923), 11 (3 Θερ. 1923), 13 (19 Θερ. 1923), 14 (26 Θερ. 1923), 16 (10 'Αλων. 1923), 18 (24 'Αλων. 1923), 19 (31 'Αλων. 1923), 22 (21 Αύγ. 1923), 23 (28 Αύγ. 1923), 25 (11 Τρυγ. 1923), 26 (18 Τρυγ. 1923), 27 (25 Τρυγ. 1923), 29 (9 'Οχτ. 1923), 30 (16 'Οχτ. 1923), 31 (23 'Οχτ. 1923), 32 (30 'Οχτ. 1923), 33 (6 Νοέμ. 1923), 34 (13 Νοέμ. 1923), 35 (20 Νοέμ. 1923), 36 (27 Νοέμ. 1923), 37 (4 Δεκ. 1923), 39 (15 Δεκ. 1923), 41 (25 Δεκ. 1923), 42 (1 Γεν. 1924), 45 (22 Γεν. 1924), 47 (5 Φλ. 1924), 48 (12 Φλ. 1924), 50 (26 Φλ. 1924), 51 (4 Μάρτ. 1924), 52 (11 Μάρτ. 1924), 6(59) [29 'Απρ. 1924], 8(61) [13 Μάη 1924], 12, 13, 14(65, 66, 67) [Θερ. 1924], 17 (70) [13 'Αλων. 1924], 18(71) [17 'Αλων. 1924], 21(74) [27 'Αλων. 1924], 22(75) [31 'Αλων. 1924], 25(78) [14 Αύγ. 1924], 27(80) [31 Αύγ. 1924], 28(81) [7 Σεπτ. 1924].

ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΛΩΖΑΝΗΣ

4 (17 'Απρ. 1923), 5 (24 'Απρ. 1923), 6 (1 Μάη 1923), 7 (8 Μάη 1923), 8 (15 Μάη 1923), 9 (22 Μάη 1923), 10 (29 Μάη 1923), 12 (12 Θερ. 1923), 14 (26 Θερ. 1923), 15 (3 'Αλων. 1923), 16 (10 'Αλων. 1923), 17 (17 'Αλων. 1923), 18 (24 'Αλων. 1923), 19 (31 'Αλων. 1923).

ΤΟΠΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

1. 'Αθλητισμός

19 (31 'Αλων. 1923), 30 (16 'Οχτ. 1923), 32 (30 'Οχτ. 1923), 48 (12 Φλ. 1924), 49 (19 Φλ. 1924), 1(54) [25 Μάρτ. 1924], 3(56) [8 'Απρ. 1924], 4(57) [15 'Απρ. 1924], 6(59) [29 'Απρ. 1924], 8(61) [13 Μάη 1924], 10(63) [27 Μάη 1924], 18(71) [17 'Αλων. 1924], 19(72) [20 'Αλων. 1924], 24(77) [10 Αύγ. 1924], 25(78) [14 Αύγ. 1924], 29(82) [18 Σεπτ. 1924].

2. Αὐτοδιοίκηση - 'Αποκέντρωση

3 (10 'Απρ. 1923), 5 (24 'Απρ. 1923), 6 (1 Μάη 1923), 7 (8 Μάη 1923), 8 (15 Μάη 1923), 33 (6 Νοέμ. 1923), 41 (25 Δεκ. 1923), 50 (26 Φλ. 1924), 52 (11 Μάρτ. 1924), 1 (54) [25 Μάρτ. 1924], 5(58) [22 'Απρ. 1924], 12, 13, 14(65, 66, 67)[Θερ. 1924], 30(83) [21 Σεπτ. 1924], 33(86) [12 'Οκτ. 1924].

3. Ειδήσεις γιὰ καθημερινὰ γεγονότα

1 (27 Μάρτ. 1923), 2 (3 'Απρ. 1923), 4 (17 'Απρ. 1923), 6 (1 Μάη 1923), 9 (22 Μάη 1923), 12 (12 Θερ. 1923), 15 (3 'Αλων. 1923), 16 (10 'Αλων. 1923), 18 (24 'Αλων. 1923), 21 (14 Αύγ. 1923), 28 (2 'Οχτ. 1923), 33 (6 Νοέμ. 1923), 49 (19 Φλ. 1924), 3(56) [8 'Απρ. 1924], 7(60) [6 Μάη 1924], 8(61) [13 Μάη 1924].

4. 'Εκκλήσια

1 (27 Μάρτ. 1923), 2 (3 'Απρ. 1923), 4 (17 'Απρ. 1923), 5 (24 'Απρ. 1923), 7 (8 Μάη 1923), 8 (15 Μάη 1923), 12 (12 Θερ. 1923), 24 (4 Τρυγ. 1923), 26 (18 Τρυγ. 1923), 42 (1 Γεν. 1923), 50 (26 Φλ. 1924), 2(55) [1 'Απρ. 1924], 7(60) [6 Μάη 1924], 12, 13, 14(65, 66, 67) [Θερ. 1924], 24(77) [10 Αύγ. 1924].

5. 'Επίπεδο ζωής

8 (15 Μάη 1923), 10 (29 Μάη 1923), 21 (14 Αύγ. 1923), 41 (25 Δεκ. 1923), 42 (1 Γεν. 1923), 43 (8 Γεν. 1924), 45 (22 Γεν. 1924), 46 (29 Γεν. 1924), 47 (5 Φλ. 1924), 48 (12 Φλ. 1924), 51 (4 Μάρτ. 1924), 53 (18 Μάρτ. 1924), 2(55) [1 'Απρ. 1924], 7(60) [6 Μάη 1924], 8(61) [13 Μάη 1924], 9(62) [20 Μάη 1924], 10(63) [27 Μάη 1924], 12, 13, 14(65, 66, 67) [Θερ. 1924], 21(74) [27 'Αλων. 1924], 24(77) [10 Αύγ. 1924], 25(78) [14 Αύγ. 1924], 26(79) [24 Αύγ. 1924], 27(80) [31 Αύγ. 1924], 28(81) [7 Σεπτ. 1924].

6. Κτήματα

1 (27 Μάρτ. 1923), 2 (3 'Απρ. 1923), 7 (8 Μάη 1923), 10 (29 Μάη 1923), 13 (19 Θερ. 1923), 14 (26 Θερ. 1923), 23 (28 Αύγ. 1923), 33 (6 Νοέμ. 1923), 50 (26 Φλ. 1924), 53 (18 Μάρτ. 1924), 2(55) [1 'Απρ. 1924], 4(57) [15 'Απρ. 1924], 6(59) [29 'Απρ. 1924], 7(60) [6 Μάη 1924], 8(61) [13 Μάη 1924], 9(62) [20 Μάη 1924], 10(63) [27 Μάη 1924], 11(64) [5 Θερ. 1924], 18(71) [17 'Αλων. 1924], 19(72) [20 'Αλων. 1924], 20(73) [24 'Αλων. 1924], 21 (74) [27 'Αλων. 1924], 23(76) [3 Αύγ. 1924], 24(77) [10 Αύγ. 1924], 25(78) [14 Αύγ. 1924], 26(79) [24 Αύγ. 1924], 27(80) [31 Αύγ. 1924], 28(81) [7 Σεπτ. 1924], 29(82) [18 Σεπτ. 1924], 30(83) [21 Σεπτ. 1924], 34(87) [19 'Οκτ. 1924].

7. Οικονομικές ατασθαλίες - αδικίες

4 (17 'Απρ. 1923), 6 (1 Μάη 1923), 7 (8 Μάη 1923), 8 (15 Μάη 1923), 9 (22 Μάη 1923), 14 (26 Θερ. 1923), 19 (31 'Αλων. 1923), 20 (7 Αύγ. 1923), 29 (9 'Οχτ. 1923), 31 (23 'Οχτ. 1923), 32 (30 'Οχτ. 1923), 43 (8 Γεν. 1924), 47 (5 Φλ. 1924), 48 (12 Φλ. 1924), 49 (19 Φλ. 1924), 51 (4 Μάρτ. 1924), 1(54) [25 Μάρτ. 1924], 2(55) [1 'Απρ. 1924], 6(59) [29 'Απρ. 1924], 10(63) [27 Μάη 1924], 12, 13, 14(65, 66, 67) [Θερ. 1924], 17(70) [13 'Αλων. 1924], 27(80) [31 Αύγ. 1924], 33(86) [12 'Οκτ. 1924].

8. Οικονομικά (λάδι, ψάρια κ.λ.π.)

1 (27 Μάρτ. 1923), 2 (3 'Απρ. 1923), 3 (10 'Απρ. 1923), 4 (17 'Απρ. 1923), 7 (8 Μάη 1923), 21 (14 Αύγ. 1923), 42 (1 Γεν. 1924), 12, 13, 14(65, 66, 67) [Θερ. 1924].

9. Πολιτικά

1 (27 Μάρτ. 1923), 3 (10 'Απρ. 1923), 8 (15 Μάη 1923), 10 (29 Μάη 1923), 11 (3 Θερ. 1923), 12 (12 Θερ. 1923), 13 (19 Θερ. 1923), 14 (26 Θερ. 1923), 15 (3 'Αλων. 1923), 16 (10 'Αλων. 1923), 17 (17 'Αλων. 1923), 19 (31 'Αλων. 1923), 20 (7 Αύγ. 1923), 24 (4 Τρυγ. 1923), 25 (11 Τρυγ. 1923), 26 (18 Τρυγ. 1923), 27 (25 Τρυγ. 1923), 28 (2 'Οχτ. 1923), 29 (9 'Οχτ. 1923), 30 (16 'Οχτ. 1923), 31 (23 'Οχτ. 1923), 32 (30 'Οχτ. 1923), 33 (6 Νοέμ. 1923), 34 (13 Νοέμ. 1923), 35 (20 Νοέμ. 1923), 36 (27 Νοέμ. 1923), 37 (4 Δεκ. 1923), 38 (10 Δεκ. 1923), 39 (15 Δεκ. 1923), 40 (17 Δεκ. 1923), 41 (25 Δεκ. 1923), 43 (8 Γεν. 1924), 44 (15 Γεν. 1924), 46 (29 Γεν. 1924), 49 (19 Φλ. 1924), 50 (26 Φλ. 1924), 51 (4 Μάρτ. 1924), 52 (11 Μάρτ. 1924), 53 (18 Μάρτ. 1924), 1(54) [25 Μάρτ. 1924], 2(55) [1 'Απρ. 1924], 3(56) [8 'Απρ. 1924], 4(57) [15 'Απρ. 1924], 6(59) [29 'Απρ. 1924], 10(63) [27 Μάη 1924], 12, 13, 14 (65, 66, 67) [Θερ. 1924], 18(71) [17 'Αλων. 1924], 21(74) [27 'Αλων. 1924], 23(76) [3 Αύγ. 1924], 24(77) [10 Αύγ. 1924], 26(79) [24 Αύγ. 1924], 27(80) [31 Αύγ. 1924], 29(82) [18 Σεπτ. 1924], 30(83) [21 Σεπτ. 1924], 31(84) [28 Σεπτ. 1924], 33(86) [12 'Οκτ. 1924], 34(87) [19 'Οκτ. 1924].

10. Προστασία τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος - πολιτιστικῆς κληρονομιάς

13 (19 Ἐερ. 1923), 17 (17 Ἀλων. 1923), 23 (28 Αὐγ. 1923), 43 (8 Γεν. 1924), 2(55) [1 Ἀπρ. 1924], 6(59) [29 Ἀπρ. 1924], 7(60) [6 Μάη 1924], 8(61) [13 Μάη 1924], 9(62) [20 Μάη 1924], 12, 13, 14(65, 66, 67) [Ἐερ. 1924], 24(77) [10 Αὐγ. 1924], 25(78) [14 Αὐγ. 1924].

11. Τεχνολογικὴ ὑποδομὴ τῆς Μυτιλήνης

1 (27 Μάρτ. 1923), 2 (3 Ἀπρ. 1923), 4 (17 Ἀπρ. 1923), 5 (24 Ἀπρ. 1923), 7 (8 Μάη 1923), 8 (15 Μάη 1923), 10 (29 Μάη 1923), 12 (12 Ἐερ. 1923), 14 (26 Ἐερ. 1923), 15 (3 Ἀλων. 1923), 16 (10 Ἀλων. 1923), 17 (17 Ἀλων. 1923), 18 (24 Ἀλων. 1923), 20 (7 Αὐγ. 1923), 27 (25 Τρυγ. 1923), 28 (2 Ὁχτ. 1923), 29 (9 Ὁχτ. 1923), 30 (16 Ὁχτ. 1923), 31 (23 Ὁχτ. 1924), 33 (6 Νοέμ. 1923), 36 (27 Νοέμ. 1923), 38 (10 Δεκ. 1923), 49 (19 Φλ. 1924), 8(61) [13 Μάη 1924], 10(63) [27 Μάη 1924], 12, 13, 14(65, 66, 67) [Ἐερ. 1924], 26(79) [24 Αὐγ. 1924], 27(80) [31 Αὐγ. 1924], 28(81) [7 Σεπτ. 1924].